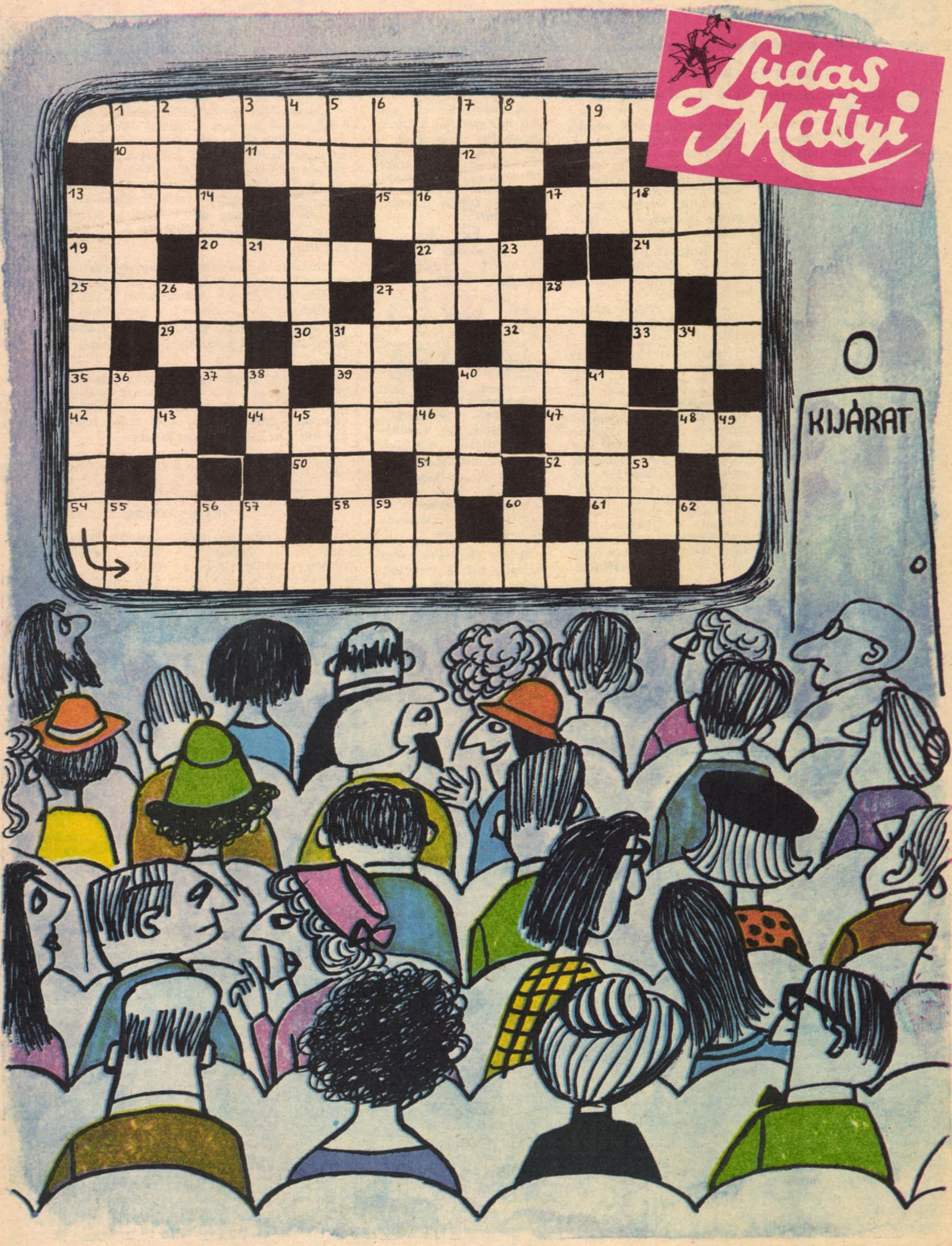
XXX. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

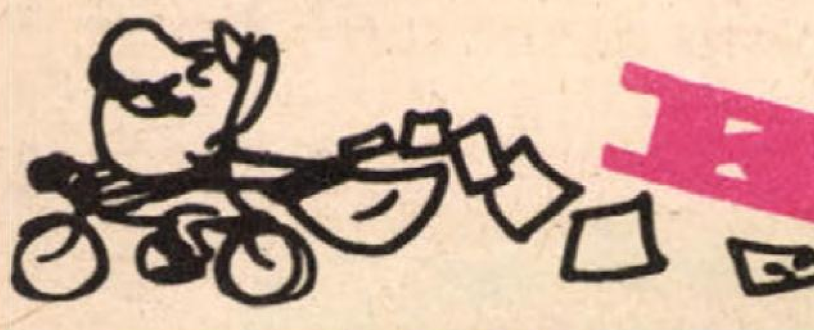
1974. OKTÓBER 10.

Várnai György rajza

ÚJ MAGYAR FILM

A film mondanivalóját a vízszintes 1. és a függőleges 13. sorokban rejtették el...

KEDVES LUDAS!

KITETTEM A LÁBAM...

Családom számtalanszor elmondta már: ki ne tegyem a lábam otthonról, mert mindig, mindenhol, mindenben hibát találok... Most mégis kitettem. Sarkadra mentem régen látott nagynénémet meglátogatni. Odafelé rendben volt minden, a gyulai fürdő is tetszett, amíg vetkőzni nem kellett. Félreértés ne essék, nem vagyok prűd, de a fogasok nem tetszettek. A szekrénynek vagy kabinnak jobban örültem volna. Egyébként a várfürdő gyönyörű, a vize kellemes, újjávarázsolja az embert. Szükségem is volt rá, mert visszafelé jövet a vonatunk 11.08-ra ért be Békéscsabára, és 12-kor indult egy személy Pestre. Igen ám, de ahogy lassítottunk, már

hallottuk a hangosbemondót: „Nemzetközi expressz indul a harmadik vágányról 11.18-kor. A vonat Szolnokon és Budapest Keleti pályaudvaron át Párizsig közlekedik." Elmondta vagy háromszor, mire észbekaptam. Rohantam a gyönyörű kék vonathoz. Sehol egy lélek, étkezőkocsi, minden asztal megterítve. Az isten is nekem teremtette ezt a járgányt — gondoltam jókedvűen és főleg jóval hamarabb Pesten leszek. Óvatos ember vagyok, nem szálltam hát fel, míg meg nem kérdeztem a vonat mellett ácsorgó elegáns kalauzokat.

— Mikorra ér ez Pestre?

— Két óra harmincra!

— Nagyszerű! Akkor én ezzel megyek!

— Maga bajosan!

— Miért?! — kérdeztem döbbenten. — Nem vagyok úgy öltözve?

— Dehogynem, csakhogy erre a vonatra magyar állampolgár nem szállhat fel.

— Akkor miért mondták be magyarul? A külföldi nem érti, s ha már nem tudnak külföldiül, miért nem mondták hozzá magyarul: útlevél nélkül magyar állampolgárok a vonatot nem vehetik igénybe!

— Azt kérdezze meg mástól! — felelte az egyik vasutas. Május óta így van.

Rögtön megértettem — általában gyors a felfogásom — miért üres az egész vonat. Ha minden országban, ahol keresztül fut, azt mondják, hogy az ország állampolgárai nem vehetik igénybe, vagyis Romániában a románok, Magyarországon a magyarok, Bécsben az osztrákok, akkor ki utazzon vonattal?!

— S mi történik, ha én mégis felszállok? — kérdeztem.

— Szolnoknál leszállítjuk és fizet negyven forintot!

— És ha egy másik kocsiba visszaszállok?

— Akkor Pesten szállítjuk ki és fizet negyven forintot...

Negyven meg negyven az nyolcvan, a jegy Csabától ezen a vonaton legalább ennyibe kerül, nekem ingyen jegyem van, mi lenne, ha felszállnék? Semmi! Annyiba kerülne, mintha jegyet váltottam volna, s a kalauzok sem félnének egyedül a vonaton! Mégsem szálltam fel. A 12-kor induló személlyel jöttem. 15.40 helyett 16.55-re be is döcögött a Keletibe. Elgondolkoztam: mi volna, ha sűrű, tömött sorokban odajárulnánk az állomásfőnökhöz és követelnénk az egy és negyedórára járó munkabérünket?! Nem tettük! Rohantunk a metróhoz. Az 5.20-as dunaújvárosi autóbusz az Engels térről nem indult, mert szombat volt. Az 5.40-esre már nem adtak ki jegyet. A kalauznő — a kocsi kiskirálya — kezében az üléslistával, kérte az előre váltott jeggyel rendelkezőket. Azok jöttek, jövögettek, voltak vagy tízen, mi meg csak áztunk az isten szabad ege alatt.

— Ott van a kezében az ülésjegyzék. Látja melyik hely van eladva, ezután senki sem válthat jegyet, mi lenne, ha az üres helyekre felengedne bennünket és a jegyzékben kipipálná azokat?! — kérdeztem a kalauznőt. Nem engedett. Vártunk 17.35-ig. Hatalmának teljes tudata ott trónolt dölyfös arcán, amikor leereszkedően feleresztett bennünket, bőrig ázott ürgéket. Nem szívelhetem a kiskirályokat. Bárcsak az isten, azazhogy mi, sose adnánk nekik hatalmat az íróasztalhoz, buszhoz, vonathoz. De adunk és ők élnek hatalmukkal!

Humorosan állítottam haza.

— Reggel fél héttől tengelyen vagyok... bőrig áztam... azt hittem sosem lesz vége! — mondtam. Aztán elmeséltem mindent. Bólogattak.

— Te ezeken csodálkozol! Ez természetes!

Megfogadtam, hogy egy darabig megint nem teszem ki a lábam otthonról...

Iván Rozália

TŰZCSAP

A Budafoki út 25. számú ház előtt, az úttesten, valamikor réges régen — nem napokkal, hanem évekkel ezelőtt — kinyitották a tűzcsapot, de elzárni már nem tudták. Azóta is csöpög szüntelenül, kitartóan.

Időnként komoly arcú szakemberek jelentek meg a csapnál, javítgatták, szerelgették, ám a tökéletes elzárás bonyolult feladatát mindmáig nem oldották meg. Elképzelhető, hogy évek során mennyi víz folyhatott el a közelben levő csatornába — feleslegesen.

Nyáron előfordult, hogy vízhiány volt a környező magas épületekben. A tűzcsap ekkor is dolgozott: szép kerek víztócsát produkált maga körül.

Még a tél beállta előtt el kellene zárni véglegesen a rakoncátlan tűzcsapot, mert félő, hogy a gyerekek a városligeti Műjégpálya helyett ide járnak majd korcsolyázni.

(f. i.)

MIRE FIZESSÜNK ELŐ?

Szenvedélyes lap-előfizető vagyok, noha káros szenvedélyemről a Posta Központi Hírlap Iroda minden áron le akar szoktatni. Járatom a Ludast, a Kritikát, a Nagyvilágot és az Ést. A Ludast megkapom a megjelenés napján, a Nagyvilág 3—5 nap késéssel érkezik, az És csak 1 napot késik, a Kritika egyre többet. Augusztusban 8 napot késett, szeptemberben 12 napot, könnyű kiszámítani ebből, hogy a márciusi számot akkor hozzák majd, amikor már az áprilisi is az utcán lesz.

Mit tehet ilyen esetben a szenvedélyes lap-előfizető? Reklamál. És mit kap ilyen esetben ugyanő? Egy takaros válaszlevelet. Ebben pedig az áll, hogy a rikkancsok (pardon, lapárusok!) közvetlenül a nyomdából kapják a lapot, ellenben az előfizetőket csomagolni, címezni és kézbesíteni kell, a késés tehát indokolt.

Az előfizetett lap egy példánya ugyanannyiba kerül, mint ha az utcán vásárolnám, az előfizetés haszna tehát csak az, hogy a lap késve érkezik. Ebből következik, hogy előfizetni csak olyan lapra érdemes, amelyikre az előfizető nem kíváncsi.

N. P.
Budapest

KERET-JÁTÉK

Az orvos felírt egy 0,25 dioptriás szemüveget, amelyhez augusztus 6-án a veszprémi Ofotért-ban kiválasztottam egy nekem tetsző keretet. Megkérdeztem: mikor lesz kész? Azt mondták: két-három hét múlva érdeklődjek. Öt-hat hét is eltelt, de a szemüveget még mindig nem kaptam meg. Az Ofotért-ban a MOM-ra hárították a késedelem okát, azt mondták, a gyár nem szállít megfelelő üveget. Javasolták, hogy válasszak egy kisebb keretet, mert abba tudnak üveget adni. De amikor én nagyobb keretet akarok! Miért nekem kell az Ofotért-hoz alkalmazkodnom, miért nem ők alkalmazkodnak a mi igényeinkhez?

Akkor pedig várjak türelemmel, mondották. Vigasztalásul azt is elmondották, hogy még május végi rendelések is vannak náluk teljesítetlenül. Ez engem egy csöppet sem tudott megvigasztalni. Lehet, hogy az én természetemben van a hiba?!

Soltész Ferenc
Fűzfőgyártelep

TÉRTIJEGY KIEGÉSZÍTŐVEL

Néhány apróságot nem tudtam megszerezni lakóhelyemen, Veresegyházán. Kimentem az állomásra, váltottam Rákospalota-Újpestig egy tértijegyet (8,30 Ft + 20 fillér biztosítás) és beutaztam a fővárosba.

Az újpesti szakboltban éppen kifogyott az, amiket kerestem, de biztosították, hogy a Nyugati pályaudvar mellett, a Váci út elején biztosan kapok. Így is történt.

Órámra néztem: szerencsém van, egy negyedóra múlva indul a Nyugatiból egy közvetlen vonat Veresegyházára. Vettem a jegypénztárnál egy kiegészítő jegyet Rákospalota-Újpestig (2,20 Ft + 20 fillér biztosítás) és beültem a vonatba.

Közvetlen Rákospalota-Újpest előtt jött a jegyvizsgáló, én tiszta lelkiismerettel átnyújtottam neki a tér-

tijegyet és a kiegészítőt. Komor arccal vizsgálgatta, majd megszólalt:

— Kérem, tértijegyhez nem lehet kiegészítő jegyet venni. A tértijeggyel csak onnan lehet utazni, ahová váltották, visszaútban. Meg kell hogy fizesse a jegy különbözetét és a büntetést.

Leesett az állam. Mi lett volna a teendőm? Leszállni Rákospalota-Újpesten és egy másik kocsiba, vagy mint új utas esetleg ugyanoda visszaszállni? Vagy most oda kellett volna adnom a kiegészítőt és ha újra jön a kalauz, akkor átnyújtom a tértijegyet? Vagy egy villamos vonaljeggyel vissza kellett volna térnem Rákospalota-Újpestre egy forintért és jöttem volna a következő helyi vonattal?

Kedves MÁV, várom nagybecsű válaszát!

Fazekas Mátyás
Veresegyház

A CÍMZETT VÁLASZOL

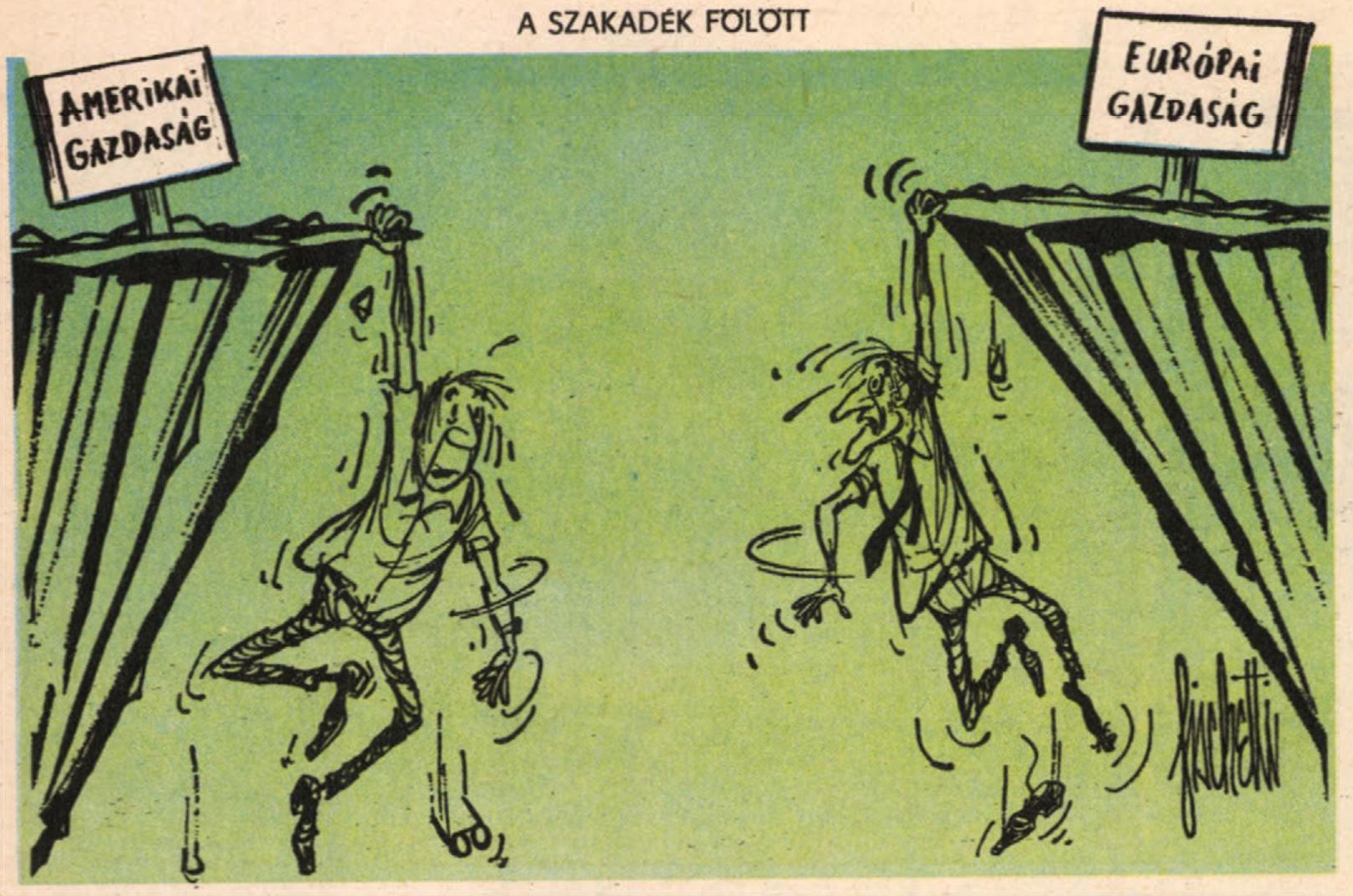
A „szemétszállítás a Balaton környékén" címmel megjelent cikkben foglaltakat kivizsgáltattam és az alábbiakat állapítottam meg:

A zánkai községi tanács vb szakigazgatási szerve mulasztást követett el, mert a felhívásokat már akkor kiküldte, amikor még a Városgazdálkodási Vállalattal konkrétan nem történt meg a szemétszállításra lehetőséget adó utcák kijelölése. Ennek következményeként olyan lakók és nyaralótulajdonosok is kaptak felszólítást, akiktől az intézményes szemétszállítás nem oldható meg.

Augusztus 29-én a Szakigazgatási Szerv visszatérítette a dr. Bánhidi Árpád által befizetett 510 forintot és szeptember 9-én a szemét elszállítása is megtörtént.

Dr. Nagy József
a Járási Hivatal elnöke
Tapolca

A SZAKADÉK FÖLÖTT

– És mi újság nálatok?

(Chicago Daily News)

ANGOL TŐKÉSEK EGYMÁS KÖZT

– Kölcsönért kell folyamodnunk a kormányhoz. Minden pénzünket az államosítás elleni kampányra költöttük!

(Morning Star, London)

FELMÉRIK A SZABAD IDŐM!

Nejemmel elhatároztuk, hogy vasárnap nem csinálunk semmit, pontosabban arra használjuk a szabad időnket, hogy nem takarítunk, nem főzünk — sétálunk a kora őszben és eszünk, ahol érjük. Sajnos, hajnalban éktelen csengetés ébresztett: egy tanácsi dolgozó állított be, hogy társadalmi munkában felmérje, mivel töltöm a szabad időmet. Gyorsan bevetettem az ágyakat, a feleségem kutyafuttában port törölt, aztán megfőzte a reggeli kávét, amit a nap folyamán tízórai, ebéd, uzsonna és vacsora főzése követett, miután kiderült látogatónkról, hogy albérlő és nőtlen. Jóltartása annyi munkával járt, hogy magam is kivonultam a konyhába segíteni, oda szólt ki időnként a felmérő, megkérdezve — az összehasonlítás fontos statisztikai eszköz! — hogy pl. 1911-ben miként töltöttem egy hasonló szabad vasárnapot. Mondtam, hogy hiányos emlékezetem szerint háromóránkinti anyatej-szopással, miután a tisztábatevést mindössze passzív szabadidő-eltöltésnek tudtuk megítélni. Egyébként akkor távozott, amikor az NDK krimi végén megjelent az „Ende"-szó.

Hétfőn már előre örültem, hogy munka után végre befejezhettem Thomas Mann: József-tetralógiájának olvasását, de sajnos, két kisdiák várt rám, akik azt kapták házi feladatul, hogy mérjék fel: szabad időmben mikor, mit, mennyit és miért olvasok. Miután többszáz kötetes könyvtáram feldúlták, és lebecsülték Jókai, valamint felbecsülték Salingert, lekuporodtak a szőnyegre és nekiestek egy számukra még ismeretlen Rejtő olvasásának. Én az így adódó szabad időmet zuhogó esőben a lakásom előtt fel és alá járkálva töltöttem, a ház előtt lesve, mikor alszik el nálunk a villany, ami azt jelenti: végére értek a könyvnek és hazamennek.

Keddre elhatároztuk, hogy családi életet fogunk szabad időnkben élni, ami — félreértések elkerülése végett — nemcsak családtervezést, de befőtteltevést is jelent mifelénk. Viszont mire hazaértem, egy szociológuspár várt már rám,

két tömött aktatáskával, azokban kérdőívek, azokban rovatok, azokban kérdések. Profilirozottan kérdeztek: a szociológus engem faggatott: szabad időmben meg szoktam-e csalni a feleségem és mennyi időre (szabadra!) van ehhez szükségem — a szociológa viszont nejemtől próbálta megtudni: segítek-e szabad időmben a háztartásban és magam pucolom-e a krumplit, vagy — a szabad idő élvezetét megrövidítendő — előrecsomagolt rósejbnit vásárolok-e.

Szerdán Fellini Rómáját akartuk megnézni a moziban, illetve Örkény MÁV-darabját a Pesti Színházban — ahová jegyet kaptunk. De megjelent egy újságíró, akinek felelnem kellett arra a kérdéscsoportjára, hogy az utóbbi öt évben (az elmúlt öthöz viszonyítva!) melyik magyar darabot láttam a legtöbbször, és sűrű fejcsóválások közepette írt be újabb jelet a Csárdáskirálynő már amúgy is csurdig telt rovatába, miközben vele párhuzamosan egy rádióriporternek ugyanezeket az adatokat diktáltam le az utóbbi évtizedben élvezett magyar filmeket illetően; a Hyppolit újólag való emlegetésekor a magnófej ledobta magáról a szalagot.

Pénteken az ökumenikus egyházaknak számoltam be: járok-e misére és a szakszervezetnek, hogy látogatom-e a légótanfolyamot. A szombatot egy egyetemistacsoporttal töltöttem ötösben (ők négyen voltak!), akik a magam és eleim (így mondták, mert magyarszakosok voltak) szabad ideje közti társadalmi, nemkülönben szociális különbségek tárgykörében végeztek kutatásokat.

Vasárnap — ez már a szokás hatalma volt! — nejem hajnalban takarítani akart, majd feltenni a vendégnek szánt reggeli kávét. Én azonban e műveletekben nem voltam hajlandó részt venni.

De nem ám! Elhatároztam, hogy én ma pedig egyetlen újság egyetlen kimutatásában sem óhajtok szerepelni! Engedélyt kértek, hogy a vasárnapot is íróasztalom mellett tölthessem, a hivatalomban. Ott még eddig senki sem kérdezte meg: mivel töltöm napi nyolcórai szabad időmet!

Rácz György

MEGKÖNNYEBBÜLÉS

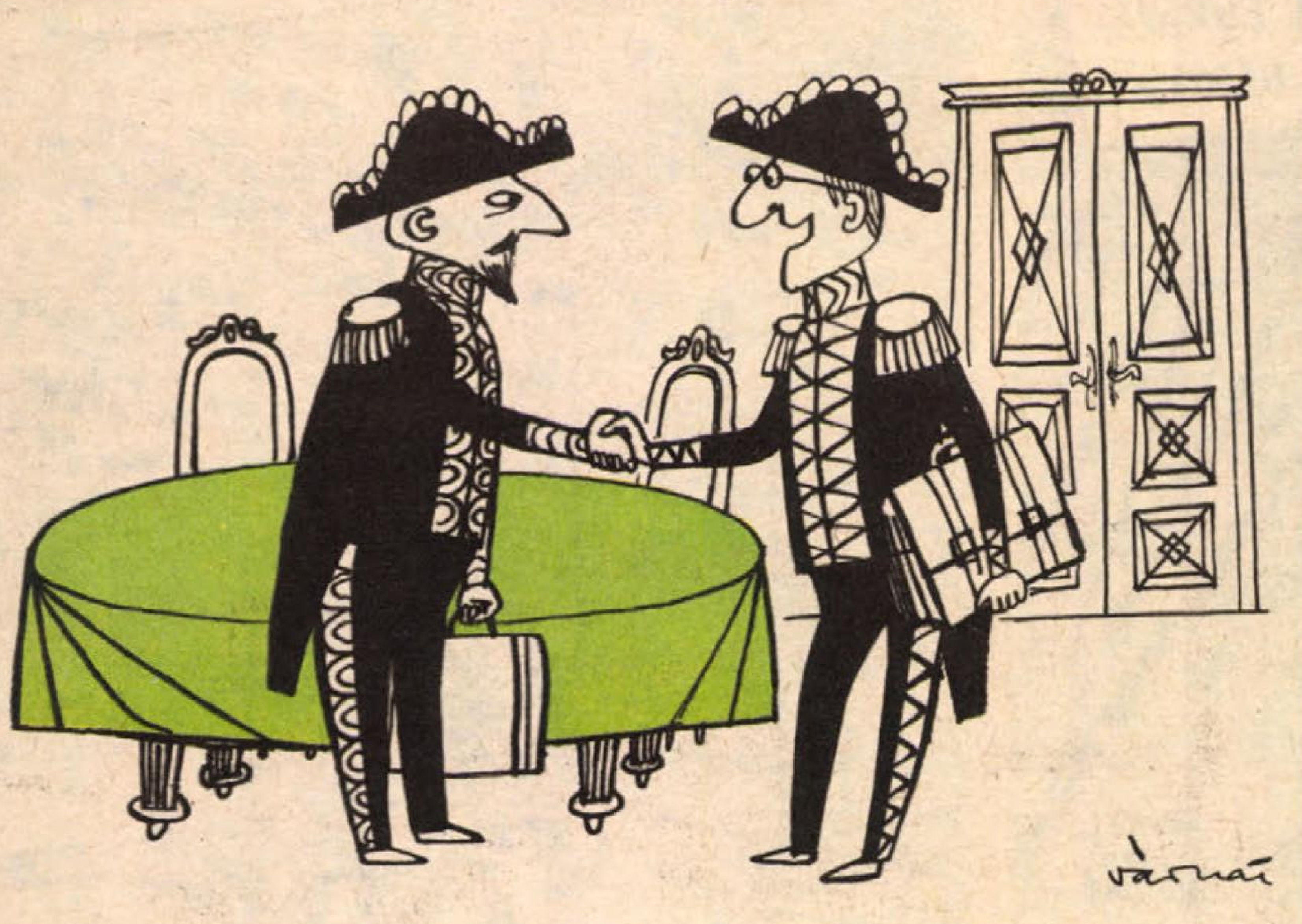
– Kár volt úgy izgulni, fiacskám, mondtam, hogy nem találja meg...

CSODA A KÖZÉRTBEN

– Te is úgy látod, hogy gödény?

DIPLOMATÁK

– Kollega úr ki ellen barátkozik?

PESSZIMISTA ASSZONY

– Gyere, gyere, majd utólag adunk, ha győznek Montrealban!

Levélváltás az árusítás színvonaláról

Kedves Szerkesztő úr!

Elárusító vagyok egy üzletben. Arról, hogy az üzleti eladókra milyen sok a panasz, ön is, más is már számos cikket írt. Azt azonban nem veszik észre, hogy az utóbbi időben megjavult az árusítás színvonala, a bolti eladók udvariasabbak, mint azelőtt voltak. Nem gondol ön arra, hogy ezt is észre kellene venni?

Kedves Olvasónk!

Hogy olykor milyen gyorsan javul a kiszolgálás színvonala, azt számos példával illusztrálhatnám. Közülük egy: a vevő bemegy a cipőüzletbe és az állványon kiválasztja azt a női cipőt, ami neki a legjobban tetszik. Harmincnyolcas számban kéri. A eladó azt feleli, hogy a harmincnyolcas elfogyott. A vevő kimegy az üzletből, néhány perc múlva visszatér, mint *új* vevő. Kérésével egy másik eladóhoz fordul. Az bemegy a raktárba és perceken belül kihozza a keresett és megfelelő harmincnyolcas cipőt. Ebben az üzletben tehát szinte percek alatt megjavult az árusítás színvonala.

De elmondok önnek egy áruházi példát is. Ez a legfrissebb.

Férfiingek, pizsamák és egyéb férfifehérneműk a polcok egész során rendben felhalmozva. A polcok előtt fiatal elárusítónő áll. Ő előtte pedig az eladópult. A pult túlsó oldalán a vevő. Férj és feleség együtt vásárolnak.

— Csíkozás nélküli, férfi pizsamát keresek, kék színben — mondja a feleség.

— Olyan nincs! — hangzik a kelletlen válasz.

— De hát meg sem nézi, hogy van-e, kedves kisasszony?

— Én tudom, hogy nincs. Ismerem a készletet.

A férfi közben végiggusztálja a polcokat.

— Az ott mi? — kérdezi.

— Tényleg, ez egy csík

nélküli kék pizsama — mondja csodálkozva az elárusítónő. Fél fordulattal az áruért nyúl és leteszi a pultra a vevő elé.

A feleség nagyon örül, de hamar kiderül, hogy ok nélkül. Ötvennégyes szám kellene és ez csak ötvenkettes. Az elárusító megint azt mondja, hogy „az nincs”, a férfi pedig az érdektelenség láttán megjegyzi: „Látszik, hogy a kisasszony mennyire szereti a munkáját.” Az eddig szenvtelen elárusítói arcon mosoly húzódik végig. Nem veszi észre a gúnyt. „Ugyebár igyekszik a dolgozó” — mondja elégedetten. Aztán megismétlődik minden. A férfi szeme tovább kutat. Kiderül, hogy van ötvennégyes számú pizsama is. Az elárusítónő leveszi a polcról és szó nélkül kirakja a vevő elé s hirtelen mozdulattal átnyúl a szomszéd kartársnőhöz egy képes hetilapért. Fellapozza az egyik oldalt. Az ismert horoszkóp ábrák, hónapok szerint, sorakoznak egymás mellett.

— Milyen hónapban tetszett születni? — kérdezi barátságosan a feleségtől.

— Januárban — mondja az asszony, az elárusítónő belenéz a horoszkópba. Egyetlen szót mond:

— Vízöntő — majd a férfihez fordul.

— És ön mikor született?

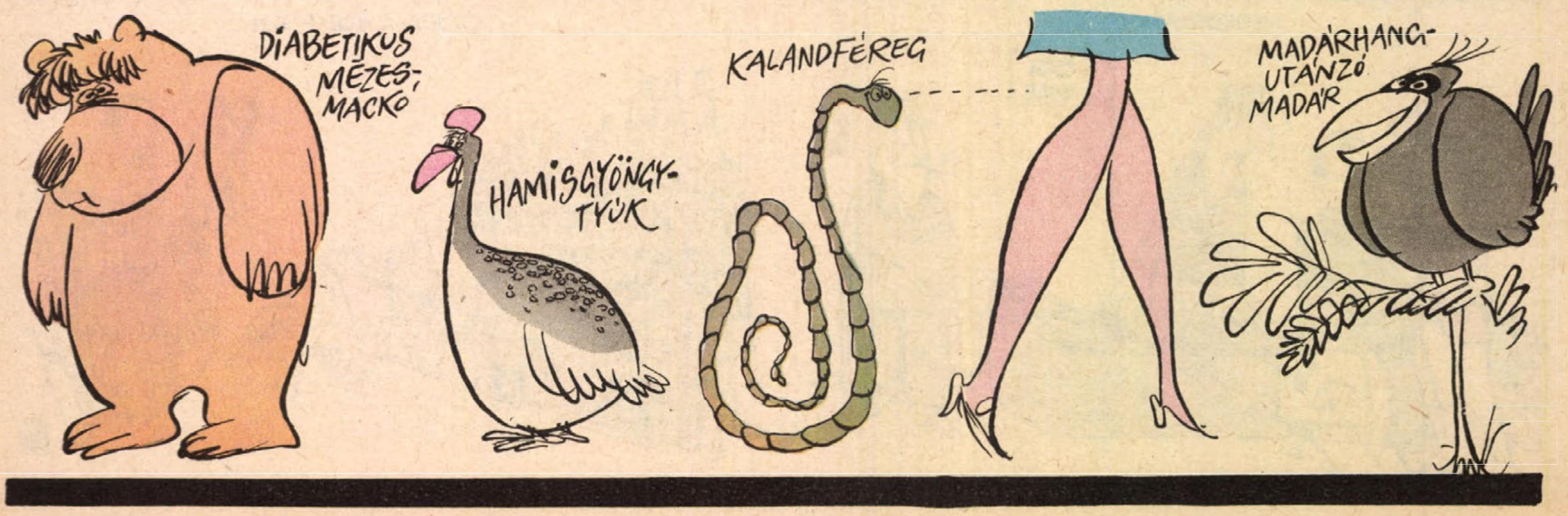
— Októberben — hangzik a felelet.

— Akkor ön skorpió — fejezi be a beszélgetést az elárusítónő, amiből kitűnik, hogy mégis csak megérthette a vevő iménti gúnyolódását.

Valóban nagy a javulás a kiszolgálásban.

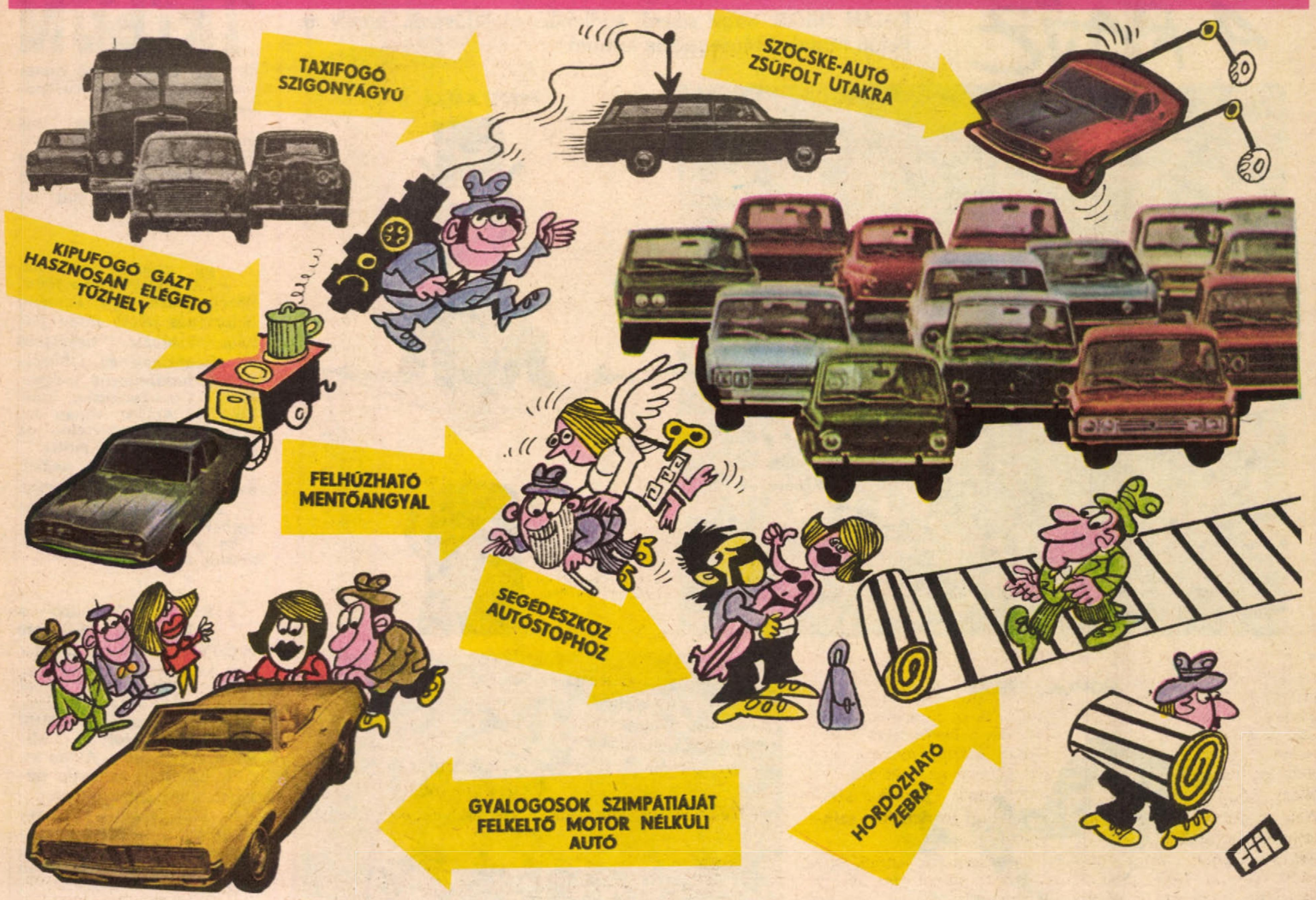
Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

Közlekedési újítások

Fülöp György rajzai

KÜLÖNÖS HISTÓRIA

1

Mariska sikoltozva rohant ki a bérelszámolóból:

— Segítség! Segítség!

Sorra kinyíltak az ajtók és a folyosó megtelt emberekkel: körülvették a könnyes szemű, falfehér tisztviselőnőt, aki egész testében reszketett.

— Mi az? Mi történt? Beszéljen már!

— Nézzenek be a szobámba — mondta elcsukló hangon Mariska. Schulteisz bácsi fává változott!

2

A szoba közepén, pontosan a két íróasztal között, egy fa állt.

— Néhány pillanat alatt történt — mesélte izgatottan Mariska. — Épp a bérjegyzéket készítettem, amikor furcsa, nyöszörgő hangot hallottam... Valami baj van, Schulteisz bácsi? — kérdeztem, de akkor már nem volt arca...

— Ez tölgyfa — mondta valaki a szobában.

— Dehogy tölgyfa. Akácfa.

— Ez nem fa — suttogta maga elé Mariska. — Ez Schulteisz bácsi, a mi drága Schulteisz bácsink, aki a jövő hónapban ment volna nyugdíjba..

3

— Mi lesz most?

— Nem tudom, de valamit tennünk kell. Schulteisz bácsi nős?

— Özvegyember.

— Gyerekei vannak?

— Senkije sincs. Egyedül élt Rákospalotán.

— Vajon hallja-e, amit mondunk?

Mindenki a fára nézett, de Schulteisz bácsi, az akácfa, nem válaszolt. Még az igazgatónak sem, aki utasítást adott neki: azonnal változzék vissza emberré!

Schulteisz bácsi — életében először — nem engedelmeskedett.

4

Néhány nappal később valaki azt javasolta: ássák ki a fát és vigyék ki Rákospalotára.

— A fa ittmarad — mondta határozottan Mariska. — S ha valaki hozzá mer nyúlna, akkor én értesítem a sajtót, a rádiót, a televíziót!

Volt, aki így érvelt:

— Schulteisz bácsira már csak azért is szükségünk van, mert tisztítja a levegőt. A klorofill ugyanis...

A vállalat vezetősége döntött: az akácfa maradhat az irodában, mert környezetvédelmi szempontból hasznos munkát végez.

5

A szobát feltöltötték zsíros, fekete földdel és a fa alá egy padot helyeztek, amelyet rövid idő alatt televéstek nyíllal átszúrt szívekkel, női és férfi nevekkel. Az utcára néző falat kibontották és szétnyitható üvegfallal pótolták: hadd jöjjön be a napfény. A vállalat napközijéből minden nap eljöttek a gyerekek, kis öntözőkannával a kezükben.

Schulteisz bácsi nagyon hálás volt a szeretetért: megnőtt, kiterebélyesedett és már-már alig fért el a szobában.

Az igazgató kiadta az utasítást: a fát ki kell vágni!

6

A dolgozók levelet írtak a vállalatvezetőségnek: a fát nem engedik kivágni. Ha kell, őrséget állítanak melléje.

Tudomást szerzett az esetről a *„Déli Hírharsona"* és „Egy halálra ítélt fa" címmel cikket közölt, amely így fejeződött be: „Fogjuk le a szívtelen ember kezét! Amíg nem késő!"

Az igazgató dühöngött, de azért beadta a derekát: a mennyezetet áttörték és a fa fölött levő szobából kiköltöztették az utókalkulációt.

7

A fa ma is ott áll a szobában: a vállalat dolgozóinak nagy örömére és gyönyörűségére. Ha kinyitják az üvegfalat és a folyosóra nyíló ajtót: a fa megremeg, a levelek susogni kezdenek. Mariska azt állítja, ő érti a suttogást, Schulteisz bácsi azt mondogatja állandóan: „Ugye érdemes volt fává változnom? Most legalább törődnek velem az emberek..."

Ezt persze csak Mariska találta ki, túlságosan élénk a fantáziája.

Az akácfák ugyanis nem tudnak beszélni.

Mikes György

DILEMMA

TECHNIKA

4 RAJZ

KAJÁN TIBOR nagy sikerű karikatúra-kiállításáról, amely a Petőfi Irodalmi Múzeumban látható.

VERNISZAZS

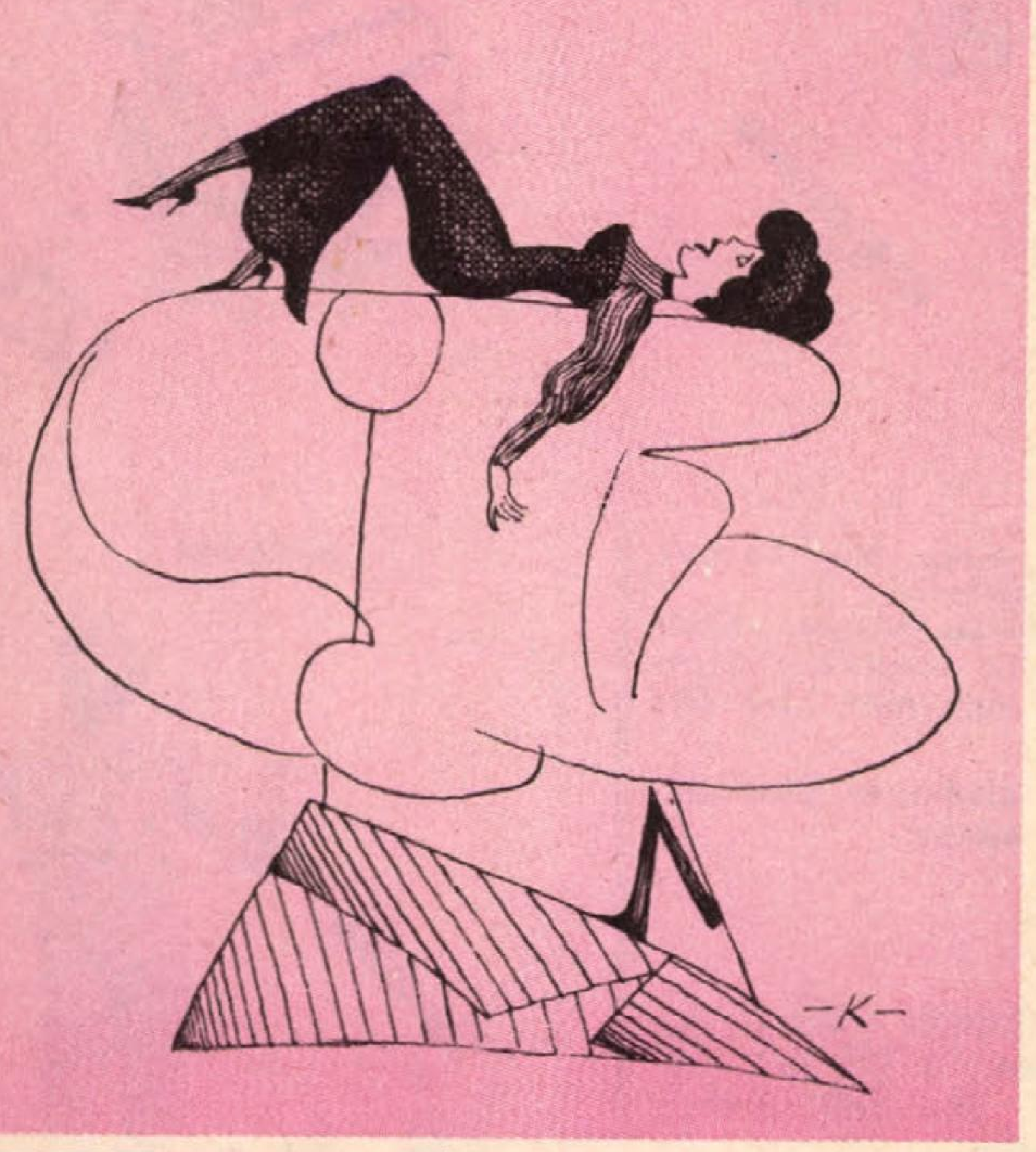

– Köszönöm a megnyitó beszédet, most pedig felkérem Önöket, hogy tekintsék meg egymást...

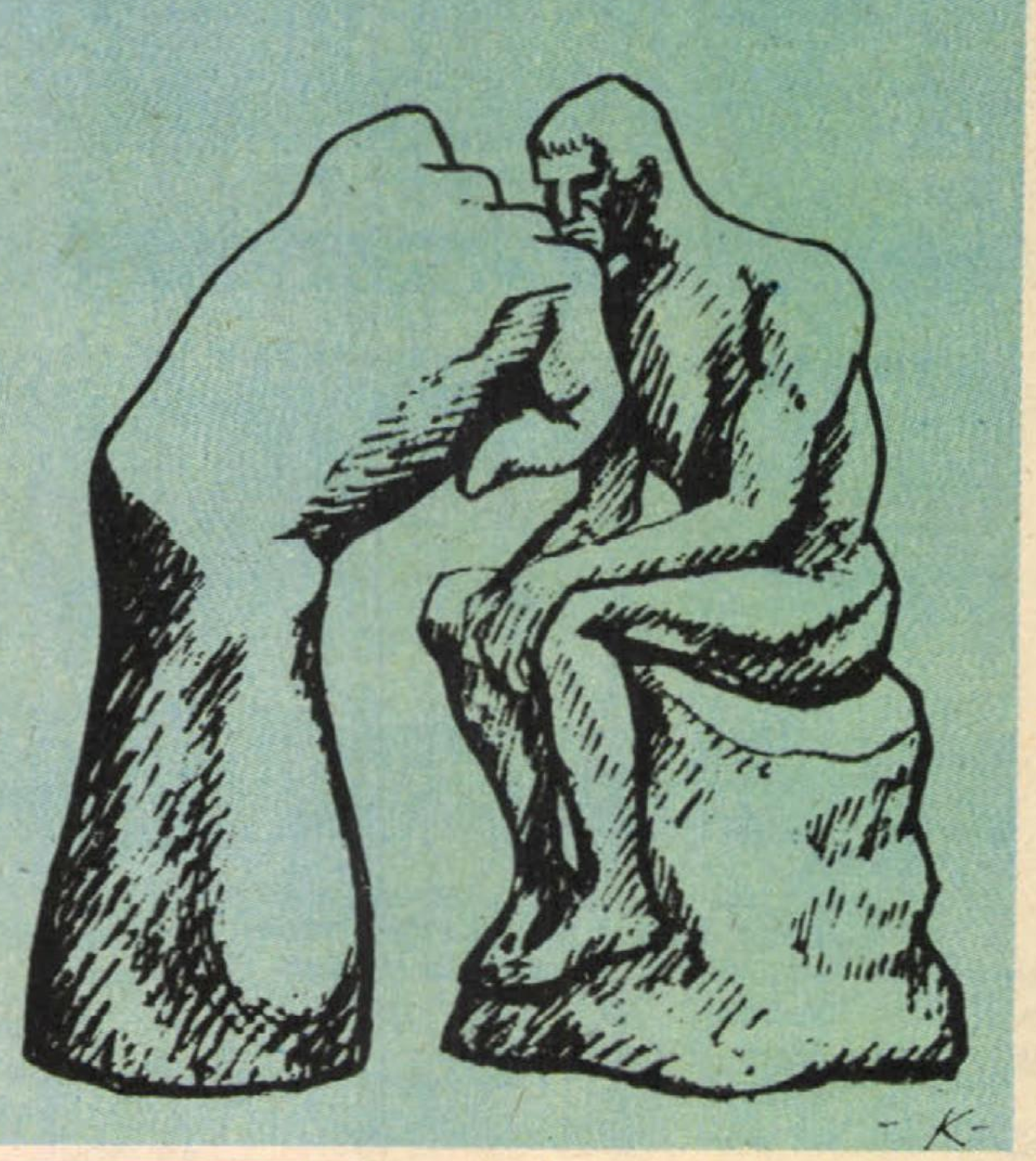
FRANZ KAFKA

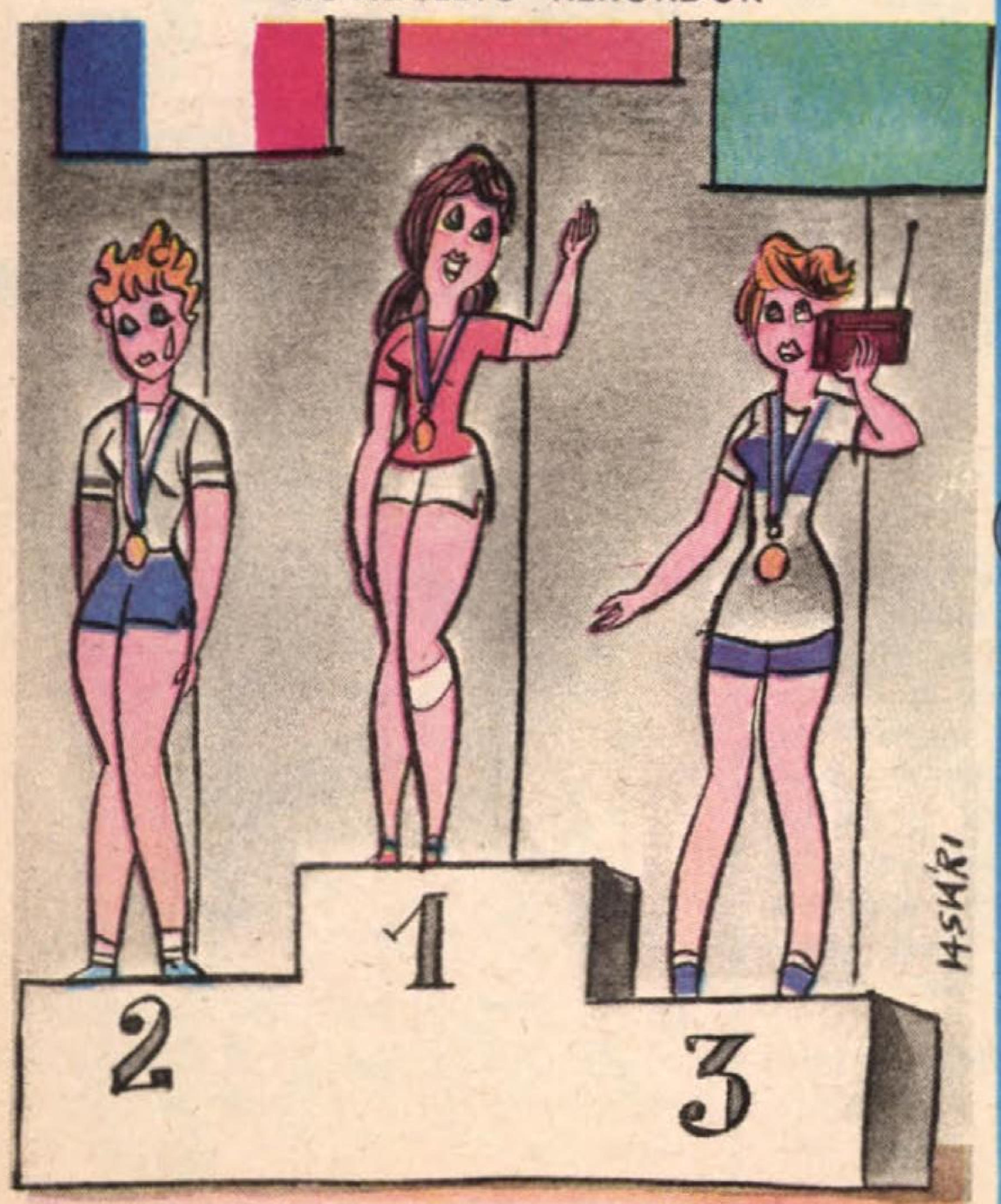
SIGMUND FREUD

GONDOLKODÓ

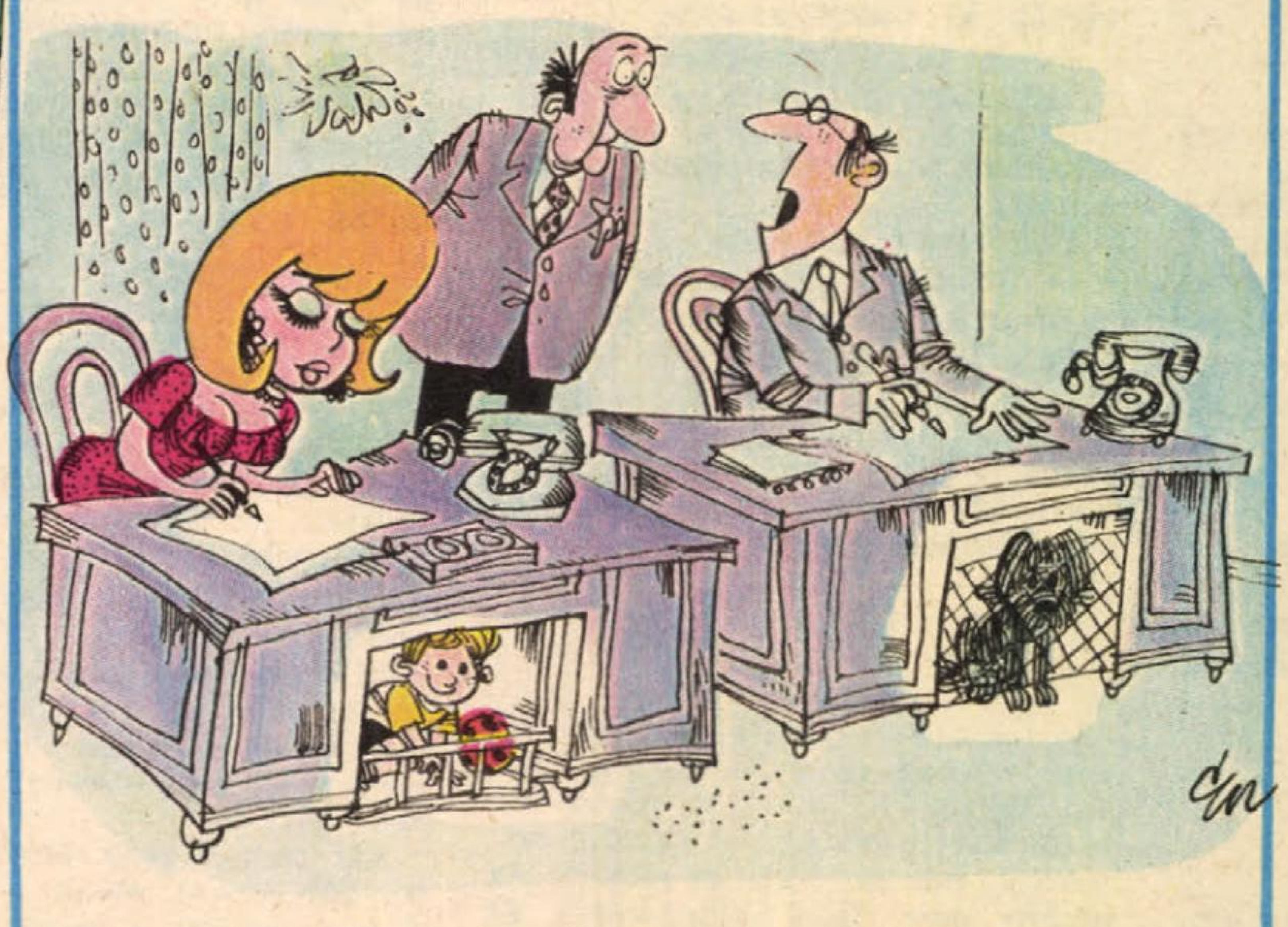

RÖVIDÉLETŰ REKORDOK

– Már megdöntötték a világcsúcsodat.

AZ AGGLEGÉNY

– Nekem sincs kire hagyni a kicsikét!

TRIBÜN

Karl Honz, a 400 méteres síkfutás Európa-bajnoka mondta:

— A négyszázzal úgy van az ember, mint a cigarettával. Az elsőbe majdnem belepusztul, de aztán soha többé nem tud leszokni róla.

*

Egy szicíliai történet. Az FC Palermo fiatal középcsatára egy kemény belemenés felett érzett felháborodásában nekiment az ellenfélnek és jobbról-balról hatalmasan megpofozta. Természetesen kiállították. Aztán, ahogy lefelé ballagott, hirtelen az édesanyja termett előtte.

— Majd adok én neked, durváskodni! — kiáltotta. — Erre tanítottalak, gazember?

És jobbról-balról hatalmasan megpofozta.

*

Rick McCutcheon a Minnesota Egyetem rögbijátékosa volt, de sosem került be az első csapatba. Most gondolt egyet és a rideg vidékről verőfényesebb tájékra költözött. Beiratkozott a California Egyetemre. Aztán kisült, hogy ott is csak tartalék lehet a csapatban.

— Nem baj — mondta rezignáltan. — Ha már boldogtalannak kell lennem, inkább vagyok boldogtalan napon, mint a hóban.

*

Esteban Miranda, a spanyolországi FC Bacejo gólzsákja — holmi kis verekedés miatt — a városka börtönének foglya volt. A csapat gyatrán állt, utolsó két meccsén legalább három pontot kellett szereznie, hogy ne essék ki. Miranda nélkül viszont erre semmi reményük se lehetett. Még szerencse, hogy Juan Vellano, a börtön igazgatója, egyben a klub elnökségi tagja is volt. Miranda tehát — erős őrizet mellett — megjelenhetett a pályán. Berúgta a góljait, majd öntudatos rab módjára visszatért a cellába. Ahol hamarosan társa is akadt. Juan Vellano személyében. A turpisság ugyanis kiderült és az igazgatót bírósági ítélettel helyezték át az íróasztal mellől a cellába. Az utolsó szó jogán csak ennyit mondott:

— Megérte!

Így szurkol egy hidalgó.

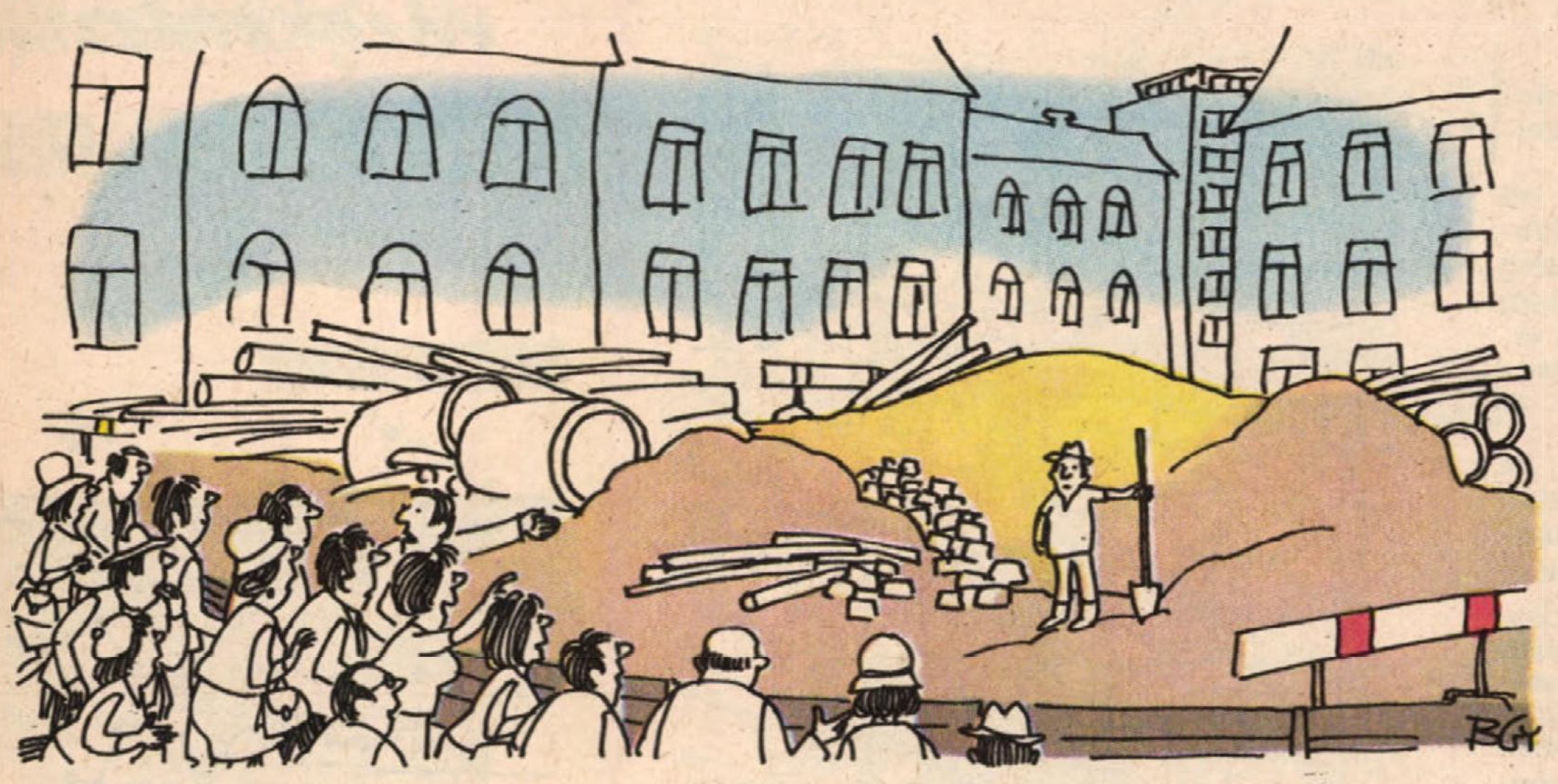
*

Brazília. Brejinho játékvezető büntetőt ítél a vendéglátók ellen. Egy szurkoló átugrik a kerítésen, botjával fejbecsapja a játékvezetőt és elpárolog. Brejinho másnap nagy turbánnal, zúgó füllel orvoshoz megy. Bekopog, benyit. Tíz perc múlva az orvos fején is turbán, az ő füle is zúg.

Ő volt a merénylő. És Brenjinho felismerte.

(p. p.)

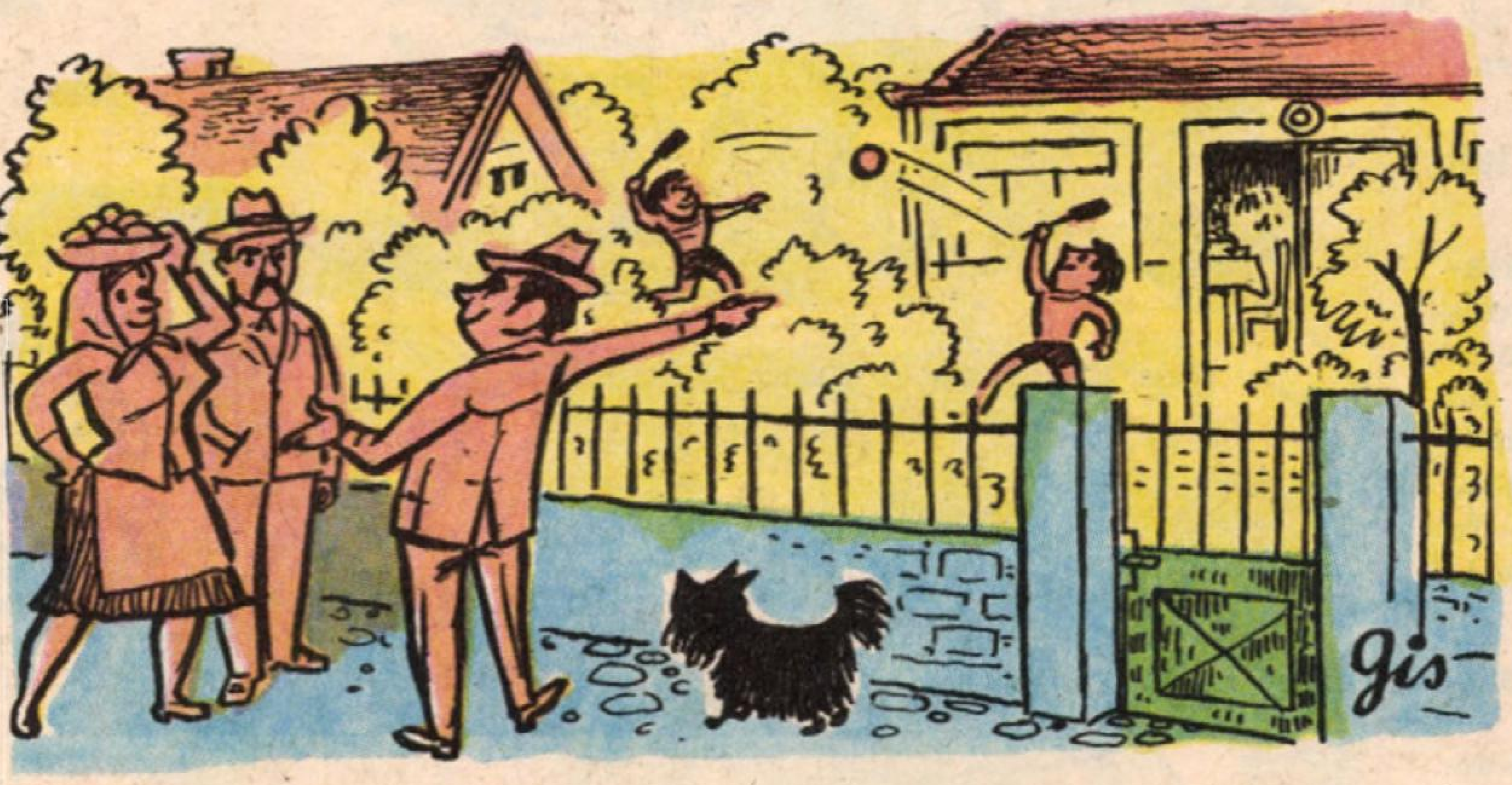
EMBER AZ ÚTÉPÍTÉSEN

– Oszoljunk, mert megijed és elmegy!

DICSEKVÉS

– A feleségem olyan könnyű, finom gombócokat főz, hogy a gyerekek azzal tollaslabdáznak...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA VIII.

„Vegyétek e becses könyvet, vegyétek!"
(Madách)

FŐIDÉNY

Nézem az eseménynaptárt, október 15: kerületi fröccsöntőfesztivál a Köszörűkő és Kupak KTSZ huszonöt éves fennállásának megünneplésére. Október 16.: „Egy a jelszónk: a bigyó!" — gyermek-járdarajz-vetélkedő a Fémlimlom Szövetkezet negyedszázados születésnapja alkalmából. Október 17.: dáliakiállítás, fúvósparádé és ökörsütés a Kalap és Szipka Ktsz ezüstjubileumán.

Nem látok tisztán ebben az ügyben. Meggyőződésem, hogy ezek a szövetkezetek nem saját jószántukból fordítják pontosan kalkulált és alaposan megérdemelt bevételüket ilyen könnyelmű és többé-kevésbé felesleges célokra. Bizonyos, hogy nem is utasításra cselekszenek. Hát akkor?

Van egy pokoli gyanúm. Rábeszélik őket.

Lehetséges, hogy megalakult a Pesti Bulikat Bonyolító Szövetkezet (sürgönycím: Bubopest) és rögtön szét is küldte az üzletszerzőit. De hát hogyan is mehet végbe egy ilyen üzletszerzés?

Nos, mindenki ismeri Pesten a Függönyrojt és Csizmahúzó KTSZ-t. Ott van a Kinigli utcában, nemrég bővítették az üzemet, a pincegarázshoz hozzákanyarították a világítóudvar egy részét. Szürke a flaszter, szürke a cégtábla, egy kicsit szürkék a tagok is. Spatz, az igazgató néhány árumintán üldögél, egy hokkedli az íróasztala. Most bedugja fejét a furnírlemez fölött Jolán a titkárnő.

— Rudika, valami ürge keresi.

De akkor már ott áll a küszöbön a Buboszöv embere. Sötétkék alpakkaöltönyt visel, ezüst nyakkendőt.

— Üdv az alkotóknak! — kiáltja. — Az önök vállalata holnap ünnepli huszonöt esztendős jubileumát. Fogadják ez alkalomból legforróbb...

— Micsoda hülyeség — mondja Spatz, az igazgató. — Még a huszonnégyet sem töltöttük be. A Függönyrojt és Csizmahúzót 1951. február 8-án alapították.

— Harmadrangú kérdés — legyint a jövevény. — Ezt a részét ránk bízhatja. Egy-két év ide, vagy oda, ki nézi azt? Különben is, most van a szezonja. A mi dolgunk az, hogy méltó kereteket biztosítsunk a meghitt ünnephez. Nos, mit szólna egy fáklyásmenethez a Vérmezőn? Imbolygó fények. Húszezer statiszta. A Nádirigó néptáncegyüttes részleteket ad elő valamiből. És az ünnepség fénypontjaként kis úttörők fáklyájukkal Spatz Rudolf nevét formálják ki az éjszakában. Na?

— Tiszta őrület — kiált az igazgató. — Hol van nekünk erre pénzünk?

— Nem megy a bolt? — húzza el a száját a vendég.

— Akkor miért nem eresztik le a redőnyt?

— Ezt visszautasítom. A Függönyrojt és Csizmahúzó reális igényeket elégít ki.

— Akkor miért nincs pénzük?

— Ostoba kérdés. Kinek van ma reális igénye függönyrojtra és csizmahúzóra?

— Jó — mondja a vendég. — Majd nézünk valami olcsóbbat. Mit szólna például egy légiparádéhoz? Tarka léggömbök repítik a magasba a cég emblémáit, majd csoportos ejtőernyőugrók zuhanás közben egy alkalmi kantátát dalolnak. Végül forrástisztogatás és szoborleleplezés. Na? Ez sem kell? Hagy elmenni? Figyelmeztetem, hogy egy ilyen jubileum manapság státusz-szimbólumnak számít a vállalatok között. A Karabiner és Stoplámpa KTSZ a berzétei barlangtóban rendezte a jubileumát. Előbb a philadelphiai filharmónikusok muzsikáltak a cseppkövek között, majd lampionos gondolázás volt és végül mindenki ötszázas bankót ragaszthatott az e célra szerződtetett Liz Taylor homlokára. Mondanom sem kell, hogy ettől fogva ugrásszerűen emelkedett a szövetkezet forgalma. Ezt kell csinálni, Spatz úr. Aki nem tart lépést, fejreáll.

— Ez fenyegetés? — kérdezi az igazgató.

— Nem. Reklám.

— Sajnos, akkor sem tehetjük. Ilyen célra pillanatnyilag egyetlen ötszázast sem hasíthatunk ki.

— Nem akadály — legyint a jövevény. — Cégünk hosszú lejáratú hitelt biztosíthat. Ön ma bulizik, holnap fizet. Gondoljon a beosztottaira, Spatz úr. Idehallgasson, a Kaszakő és Karbid egy vacak kis borjúpörkölttel szúrta ki a jubiláló szemeket. Másnap a dolgozók elkeseredett protest-songokat harsogtak az igazgató irodája előtt.

— Ez is reklám? — kérdezi Spatz Rudolf.

— Nem — mondja a vendég finom mosollyal. — Ez zsarolás.

E ponton aztán magukra is hagyhatjuk őket. Teljesen mindegy, mit válaszol erre Spatz Rudolf. Ha beadja a derekát, az ünnepség költségeinek tíz százaléka a Buboszövöt illeti. Ha nem adja be, akkor szakértői tiszteletdíj fejében számítanak fel ugyanannyit. A Buboszöv minden esetre sikeres évet zár. És majd az Intercontinental vadásztermében tartja a saját buliját.

Peterdi Pál

AKIK A BÉKÉT SZERETIK

A minap este látogatóban voltam Csemetke Zénó barátomnál a lakótelepi új otthonukban. Talán hét óra lehetett, amikor odaértem.

Alig beszélgettünk néhány percet, a csukott ablakon keresztül irdatlan hangzavar hatolt be a szobába.

— Párdon — mondta Zénó —, egy pillanat! A Bohusek gyerekek megkezdték a hanglemezparádét.

Kiment, s hatalmas hangszigetelő lapokkal tért vissza. Azokat az ablakokra illesztette, elébük húzta a vastag posztófüggönyöket.

— Így be vagytok rendezkedve?

— Valahogy védekezni kell — sóhajtotta. — Most még hagyján, de képzeld el nyáron... Majd megfulladunk.

— Nem értem. Miért tűritek ezt? Elvégre van csendrendelet.

— Igen, van — bólintott Csemetke —, de majd épp a Bohusekkel állok oda vitatkozni. Láttad te valaha azt az embert? Két méter magas, százötven kiló... Szóval, jobb a béke.

— Ugyan, az ilyen nagy darab emberek a legszelídebbek.

— Tudod mit? Próbáld ki, hogy milyen szelíd!

— Hát jó. Egy életem, egy halálom! — kiáltottam föl hősiesen és úgy kirohantam a lakásból, mint annak idején Zrínyi Szigetvárból.

Egy perc múlva már ott álltam Bohusek előtt. Nyakamat tekerve fölnéztem rá, s menten fordultam vissza, de ő fél kézzel elkapta a galléromat, s vendégszeretően beemelt az előszobájába.

Percekig hebegtem, de két pohár konyak után végre mégis eldadogtam, hogy mi járatban vagyok.

— Kérem — mondta Bohusek —, magam is jobban szeretem a csendet, de sajnos így kell védekeznünk. mert mégis szívesebben hallgatom ezt, mint Zuborákné kutyáit. Tetszik tudni, pulikat tenyészt a jó asszony. Miért hagyjuk? Tetszik ismerni azt az asszonyt? Ha az egyszer kinyitja a száját. Szóval, jobb a béke.

Bekopogtam még egy-két szomszéd ajtaján.

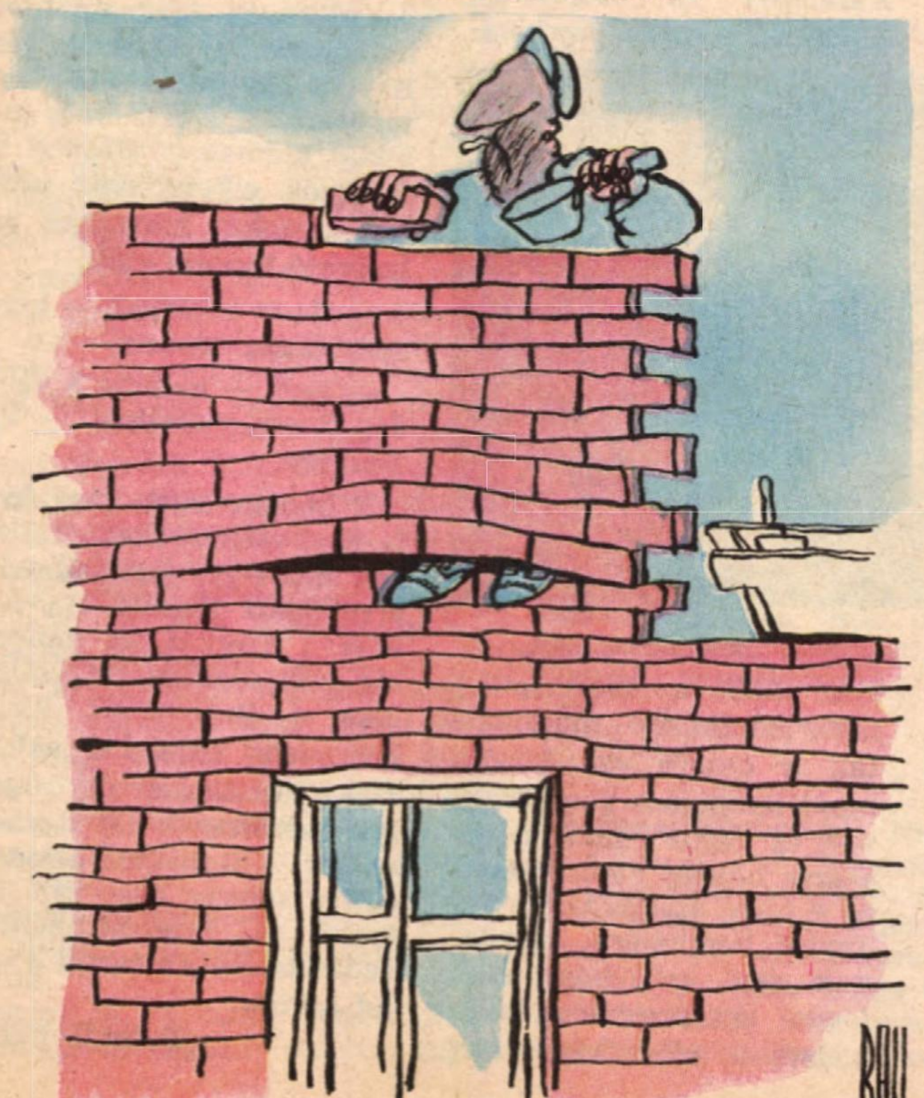
— Jaj, drágám — válaszolta Zuborákné kérdésemre —, sohse ugatnának ezek az édes kutyusok, ha felettem a Retorta gyerekek nem trombitálnának, dobolnának egész este, de ugye ma minden a gyerek... Hát tűrök.

— Tessék elhinni — magyarázza Retortáné —, jobb, ha a gyerekek zajonganak. Legalább nem hallják azt az ocsmányságot, ami a szomszéd lakásban folyik.

A lakóknak egy kisebb csoportja a mechanikus védekezés híve, mint — például — Csemetke barátom. Ide tartoznak a „füldugósok". Ez utóbbiak közül egy irodalomtanár alaposan megjárta. Ady hatására forró ólommal kísérletezett. Jelenleg harmadfokú égési sebekkel kórházban fekszik.

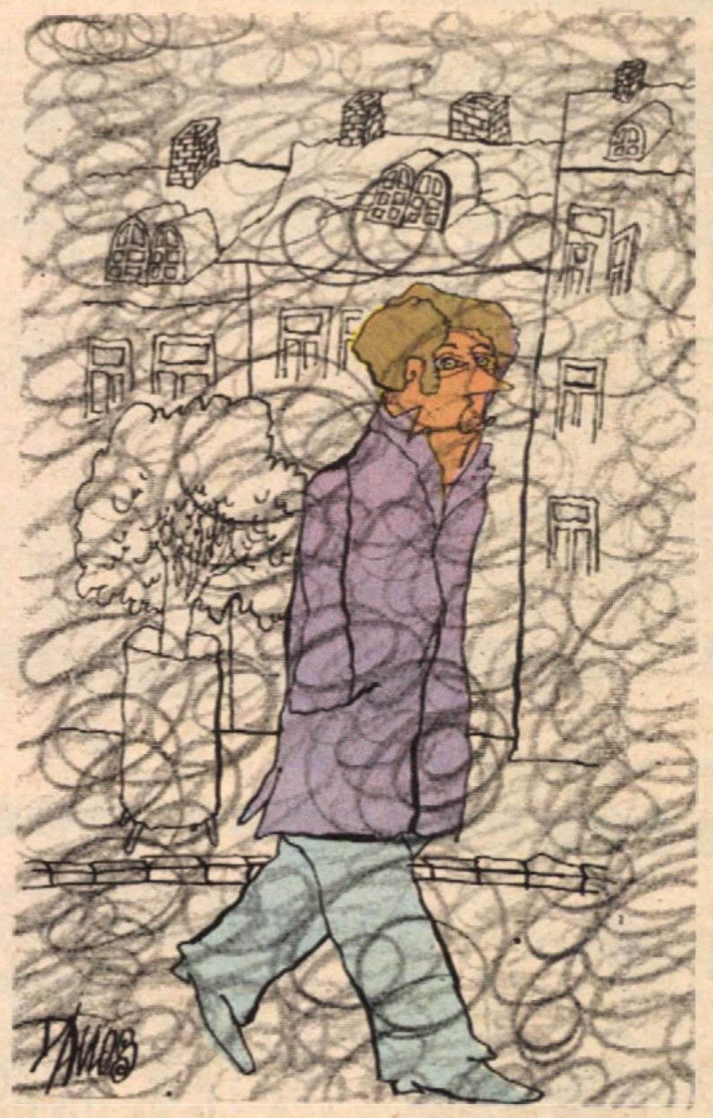
Sólyom László

ABSZOLÚT GYORS ÉPÍTKEZÉS

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIÉRT NEM MENNEK VIDÉKRE?

Dallos Jenő:

– Már elszoktam a tiszta levegőtől...

Lehoczki István:

– Egy háromszobás lakással akarták kiszúrni a szemem! Inkább maradok a Rózsadombon.

Vasvári Anna:

– Jó fénykép van az autóbusz-bérletemben.

Hegedűs István:

– Nincs mit a pusztába kiáltanom.

Fülöp György:

– Még mit nem! Itt kivártam négy[illegible] aluljárót, és most kezdjem elölről?

Sajdik Ferenc:

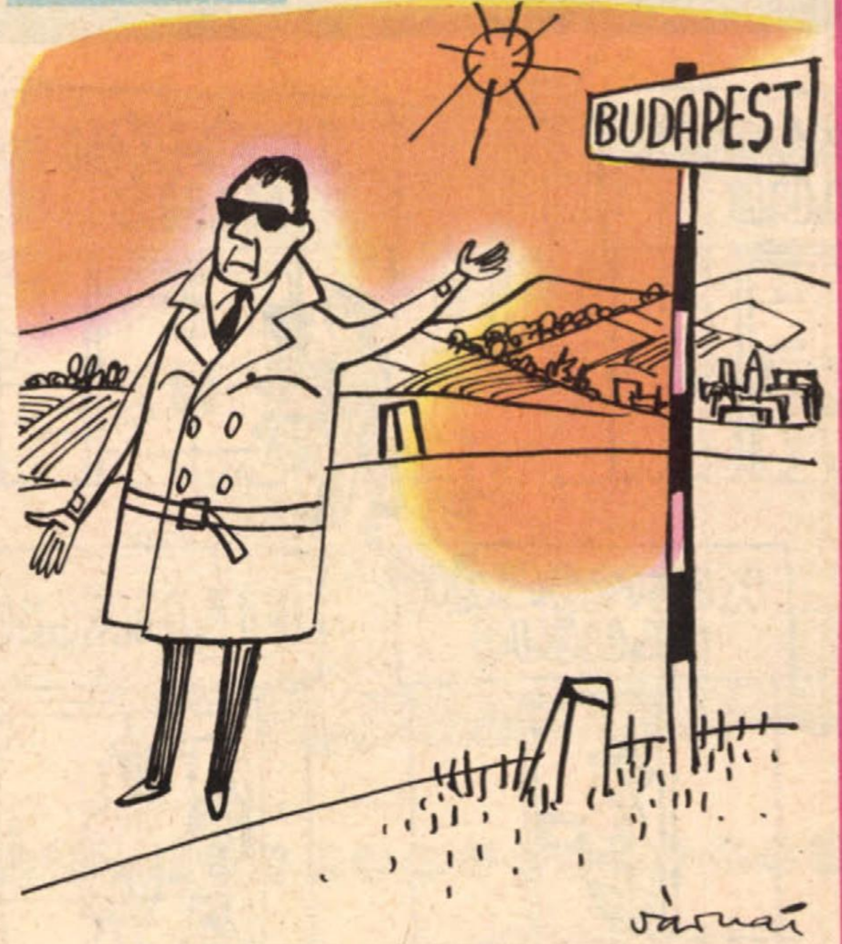
– Ott nem érvényesülh[illegible] annyira a humorom.

Brenner György:

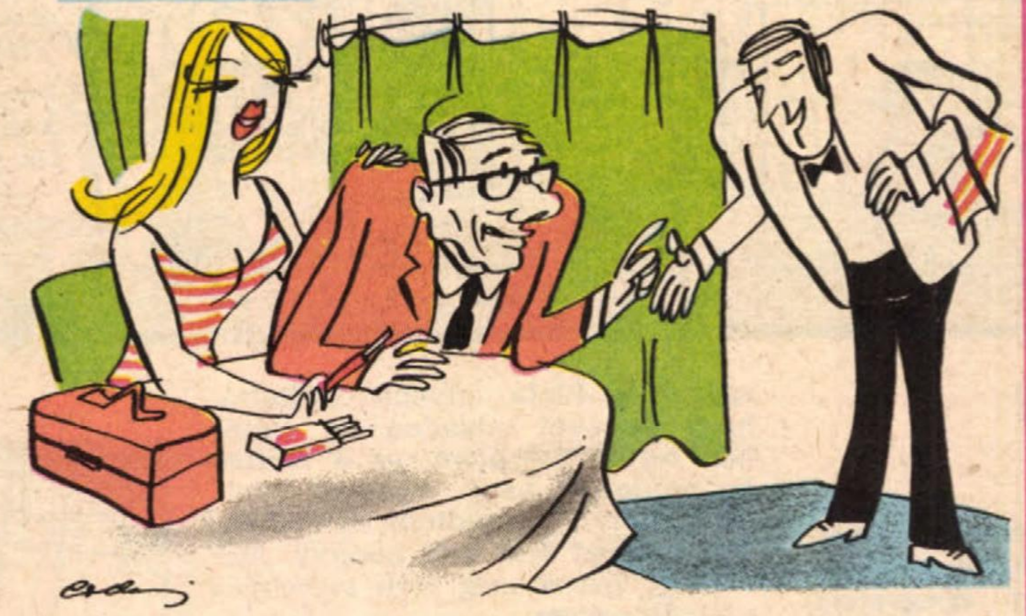
– Most menjek, mikor felköltözött Pestre az utolsó rokonom is?!

Várnai György:

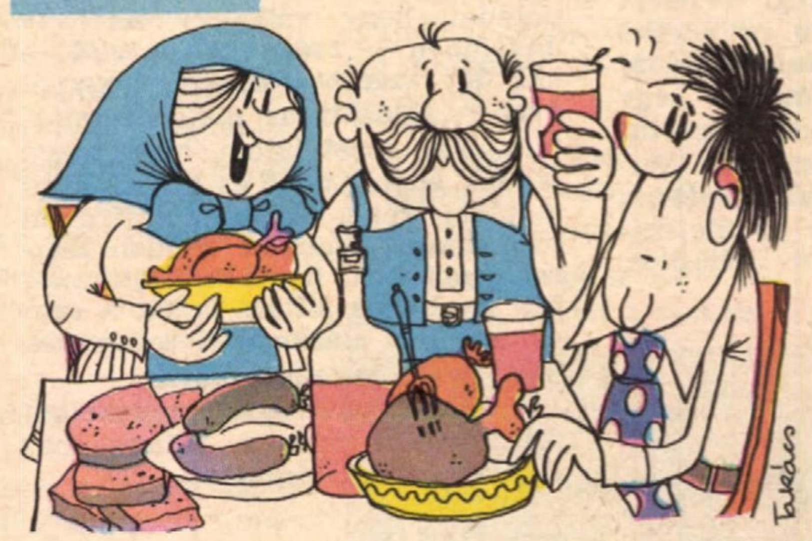
– Tessék. Most már vidéken vagyok!

Erdei Sándor:

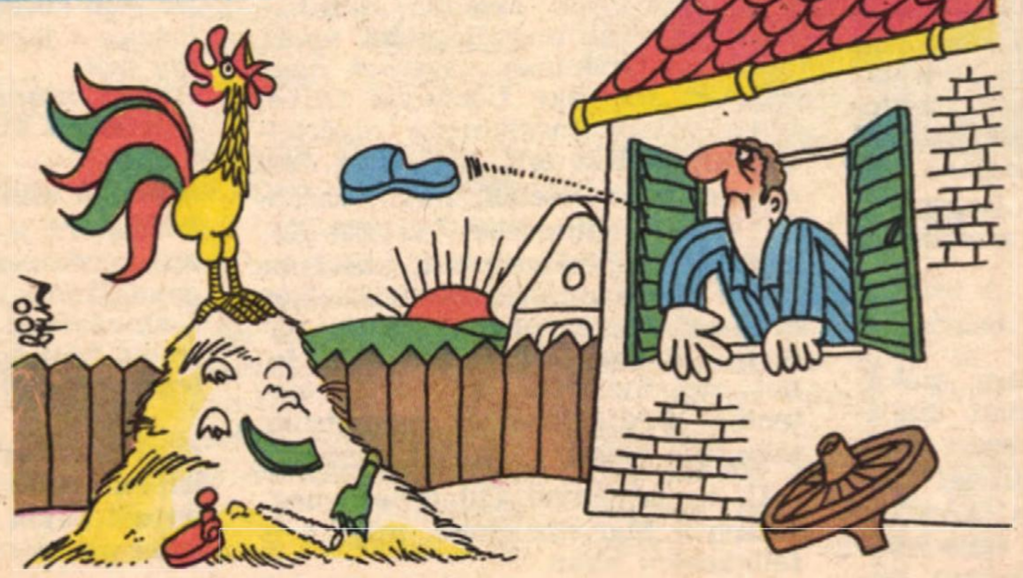
– Nem tudok kijönni a napidíjból...

Takács Imre:

– Képtelen lennék annyit enni és inni, amennyi a vidéki illem szerint kötelező!

Balázs-Piri Balázs:

– Nem szeretek korán kelni...

ELŐREJELZŐK

A tudományos világban régóta ismeretesek olyan szerkezetek, érzékeny műszerek, amelyek alkalmasak arra, hogy előre jelezzenek bizonyos eseményeket, például földrengést, vagy lavinaveszélyt, hogy a legismertebbeket említsem.

A napokban olvasom, hogy egy tudományos orvoscsoport olyan műszert készített, amely a szívrohamok várható bekövetkezését előre jelezni tudja, és időben felhívja a veszélyre a szívroham-jelzővel felszerelt személy figyelmét.

Nem tudom, hogy a készülék hogyan működik, berregni kezd, vagy egy piros, villogó lámpa lép működésbe a vészjelzővel ellátott személy szivarzsebe felett, de nagyszerű találmánynak tartom.

Én magam is fáradoztam különben — függetlenül a fenti orvoscsoport kísérleteitől — egy hasonló előrejelző létrehozásán, de még csak az elméleti elgondolásig jutottam el. Elképzelésem szerint egy kis komputert helyeznénk el a szívidegek közé iktatva, melybe minden reggel betáplálom az aznapi adatokat, az időjárási viszonyoktól a családi viszonyokig és egyéb viszonyokig, továbbá a munka és a közéleti tennivalók napi lajstromát.

Mondok egy példát egy átlagos reggeli adat-táplálásra:

Az elmúlt éjszaka alvásideje 6 óra volt.

Az idő esős, a hőmérséklet csökkent.

A gyermeket ma nekem kell óvodába vinni.

Fukszbaumék délutáni meghívását nem lehet lemondani.

Prohászka várja a hatszáz forintját, amit a múlt héten kértem tőle.

Valahonnan szerezni kell egy süllyesztett villanykapcsolót.

Meg kell reklamálni a fűtést.

Nincsen meg az olajkályha garanciális papírja.

A tervosztályon Bárdolai várja a kimutatást.

Piroska már nem a régi hozzám.

Az esernyőmet kedden elvitte a bejárónő.

Kompoltinak nem tudok mit mondani a csavarokról.

Alighanem értekezlet is lesz tizenegy után.

Be vagyok jelentve a fogorvoshoz.

Vegyük ezeket az adatokat, mostmár, amint sorra betápláltam a szív-idegközpontban elhelyezett kis számítógépembe. A gép lyukkártyaeljárással összegezi az egészet és a vég-

eredményt rábocsátja az idegekre, tudományos kifejezéssel: impulzusokat ad le, majd az egészet napközben a további adatokkal bővíti.

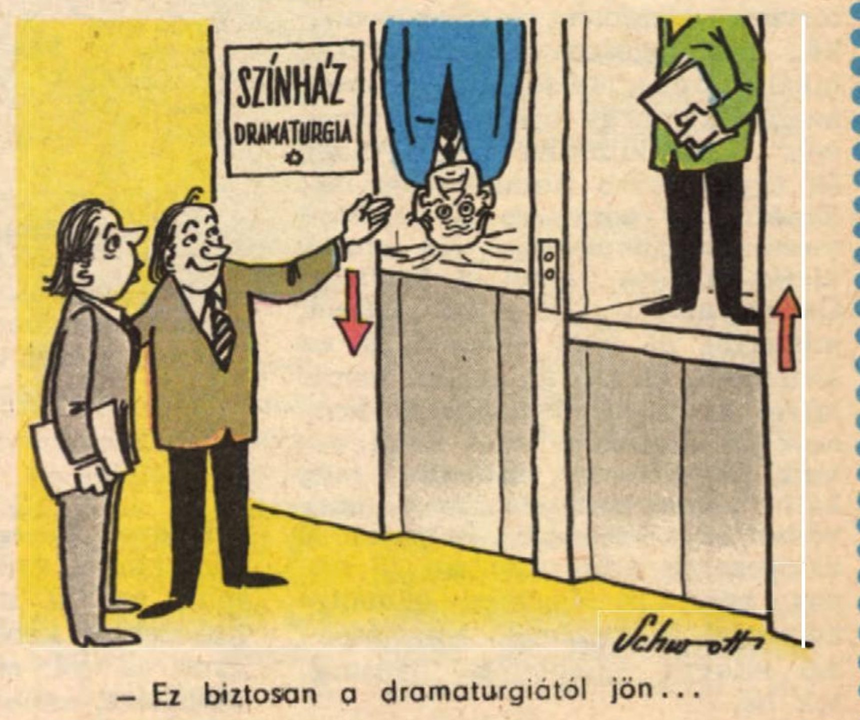
Az ingerek következtében a szív-idegeken egy gumó keletkezik, ez a gumó piszkálja az idegszálakat, amelyek csöndesen remegnek. Ha a remegés eléri a negyvenezer megawattot, a komputer belsejében elhelyezett kis hörgők hörögni kezdenek és felhívják a figyelmet a várható bajra.

Egyelőre technikai problémáim vannak a készülékkel. Van egy olyan elképzelésem — átmeneti megoldásnak gondolom —, hogy a kis komputert egyelőre az agyvelővel helyettesíteném.

Tudom, ez túlságosan is korszerűtlen szerkezet, és egy nagy hátránya van: nem olyan érzékeny, mint egy műszer.

Somogyi Pál

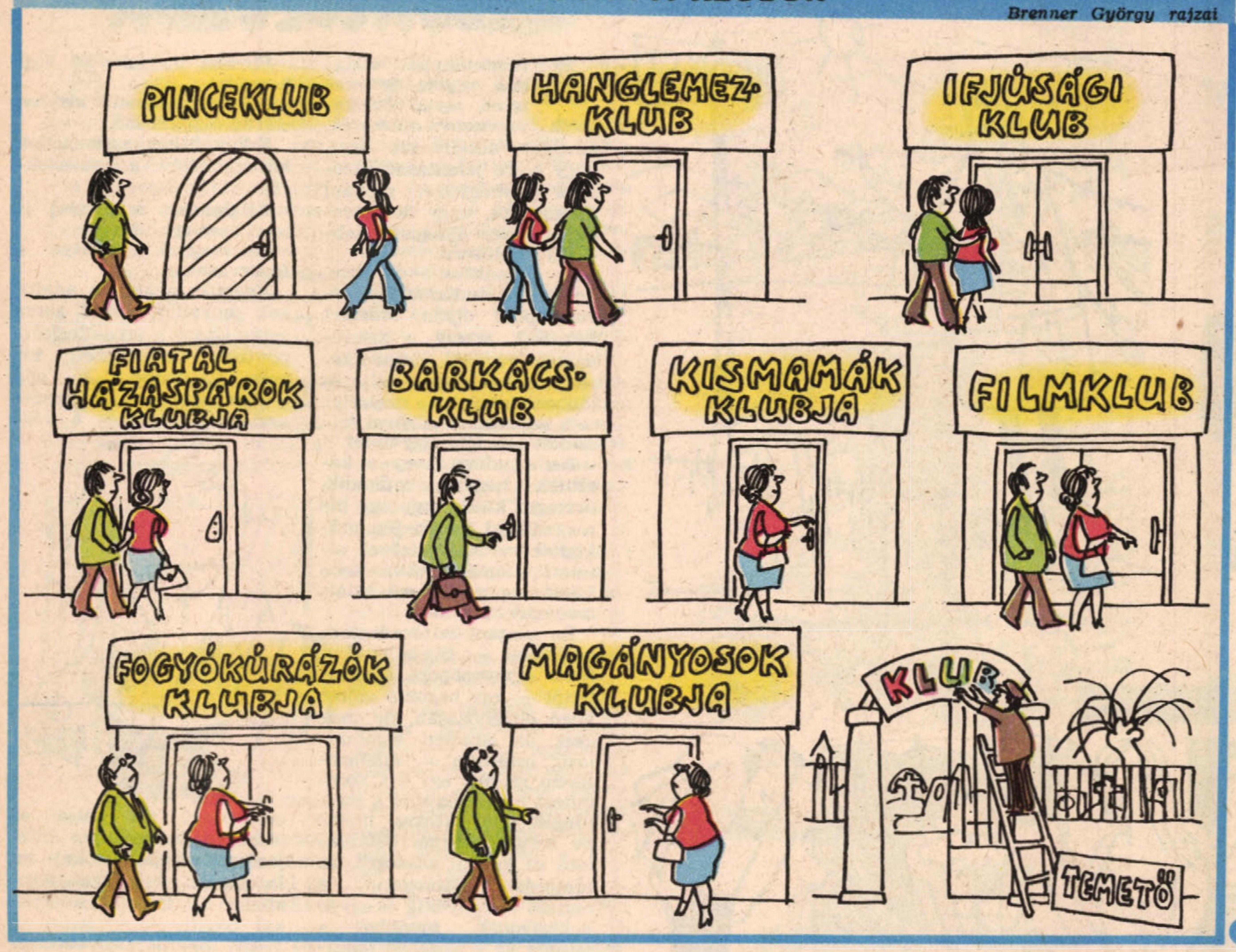
KÖNNYŰ KITALÁLNI

– Ez biztosan a dramaturgiától jön...

DIVATOSAK A KLUBOK

Brenner György rajzai

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy férfi és egy nő összeismerkednek az étteremben.

— Szalmaözvegy vagyok — mondja a hölgy.

— Nagyszerű! Én ugyanis vegetáriánus vagyok!

*

— Szóval maga idiótának nevezett engem?

— Pontosan így van!

— Ezt tréfából mondta?

— Nem, teljesen komolyam!

— Akkor szerencséje van. Mert ilyen tréfát senkitől sem tűrök el!

*

Válóperes tárgyaláson a kliens az ügyvédjéhez fordul:

— Arra kérem ügyvéd úr, minden érvet használjon fel, hogy a bíróság a kocsit ítélje nekem, és ne a gyerekeket.

*

Egy beteg elmegy a fogorvoshoz.

— Üljön le.

— Elnézést doktor úr, ha lehet majd inkább máskor jövök.

— Miért? Otthon felejtette a pénzét?

— Nem, a fogamat.

MINUSZ 5 ÉV

Kedves Mariska! Nem tudom, emlékezni fog-e e sorok írójára. Nagy idő telt el azóta, hogy utoljára láttuk egymást, van annak vagy ötven esztendeje is. Maga, Mariska, kedves szüleivel Herkulesfürdőn nyaralt, én meg ott vakációztam egy évfolyamtársamnál. Hogy is mondjam... Mély szerelemre lobbantam ott Maga iránt, kedves Mariska, s talán én sem voltam teljesen közömbös Kegyednek. Meghatottan gondolok vissza a mi csillaghullásos augusztusi éjszakánkra, amikor Maga tüzes ostrom alá vétetett és végül is vonakodva bár, de megszánta az epedő ifjúi szívet.

Talán ízléstelennek tartja, hogy én, a nyolcvanadik éve felé közeledő nagyatya, ifjúkorunknak eme intim pillanatára emlékezetem, de rögvest kitűnik majd, hogy muszáj megtennem.

A napokban ugyanis furcsa eset történt. Megjelent a lakásomon két, nem egészen emberformájú, inkább szellemkülsejű úr — méghozzá úgy, hogy ajtó-ablak zárva volt — és közölték velem, hogy ők egy Felsőbb Hatalom képviselői és hogy könyveik átvizsgálása során megállapították: én annak idején (pontos dátum és helyszín) Önnek azt a kijelentést tettem, miszerint öt évet elengednék az életemből, ha Ön az enyém lenne. Mivel kívánságom teljesült, fentnevezett Hatalom most arról értesít, hogy bár öt esztendőm még hátra volna, kénytelen az általam vállalt időt levonásba helyezni. E határozatuk ellen azonban 15 napon belül 50 forintos okmánybélyeggel és megfelelő igazolásokkal ellátott fellebbezést nyújthatok be.

Higgye el, Mariska, nem féltem az életemet, vágyam csupán annyi, hogy még megérhessem fiúunokám szakközépiskolai érettségijét és leányunokám eljegyzését a járási állatorvossal, aki a megengedettnél hosszabb ideje legyeskedik körülötte. Ehhez még körülbelül 4—5 évre volna szükségem. Nos ezért, a régi érzelem jogán, de a legnagyobb tisztelettel arra kérem Önt, postafordultával származtasson át címemre egy olyértelmű nyilatkozatot, miszerint én annakidején Magácskával csupán plátói kapcsolatban állottam, ezért az 5 év levonás az életemből minden jogalapot nélkülöz.

Úgy hiszem, egy ilyen nyilatkozat — megha némileg szépíti is a valóságot — Magának nem kellemetlen, egy szegény, hajlottkorú embert azonban örök hálára kötelezne. Kezét csókolja: Bezegényi Dezső, nyugalmazott postatanácsos.

Kedves Bezegényi! Nem szokásom hamis nyilatkozatokat kiállítani, ezúttal mégsem ezért esik nehezemre kérése teljesítése. Nagyon is jól emlékszem arra az éjszakára, amikor maga égre földre esküdözött, hogy mindent feláldozna, ha szeretni tudnám, majd egy öreg fűzfa odvába kiáltotta, hogy öt évet odaadna az életéből, ha... Bevallom, ez a férfias önfeláldozás nagy hatással volt rám, ezért is engedtem kérésének, ami cseppet sem volt könnyű, mivelhogy akkor még férfi szerelmét nem ismertem.

Magam is szépecskén megöregedtem azóta, magányos is vagyok, de, mi tagadás, csendes őszi estéken jól esett néha arra gondolnom, hogy volt egy férfi az életemben — méghozzá az első — aki úgy szeretett engem, hogy öt évet feláldozott az életéből miattam. Nos, most látom, hogy maga is csak éppoly önző és gyáva, mint a többi férfi, és csak ígérgetni tud. Annyit azonban minden esetre mondhatok, hogy fordított esetben én biztos álltam volna a szavamat, nem alázkodtam volna meg rongyos öt esztendő miatt.

A kért nyilatkozatot mellékelten idecsatolom: özvegy Höntzömbacher Bernátné, Mariska.

Kedves Mariska! Köszönöm a nyilatkozatot, de mellékelten visszasza is küldöm. Felhasználása ugyanis szükségtelenné vált, mert a szóban forgó Felsőbb Hatalom kartotékjairól megállapítást nyert, hogy Magácskának engemet megelőzően már egy Lóbányai Olivér nevű vasúti forgalmista olyértelmű kijelentést tett, hogy tíz évet elengedne az életéből, ha... satöbbi. Mivel fentnevezett kérése Kegyednél teljesítve lett, továbbá mivel a fennálló rendelkezések értelmében egyugyanazon jogcímen két személy életét nem lehet megrövidíteni, az én öt esztendős felajánlásomat semmisnek tekintik. Kezét csókolja: Dezső.

U. i.: Lóbányai Olivérnek megadtam a Mariska címét, mert ő is fellebbezni akar.

Novobáczky Sándor

MEGLEPETÉS

MINDEN KORNAK MEGVAN...

Három kartársnak kellene
új kiszállásra mennie.
Mindhárom kartárs sóhajt,
s az ottani viszonyokról
tájékozódni óhajt.

Az első kolléga,
legény a javából,
így szól:
Hát az ottani nők?
Nincsenek tán fából?

Második munkatárs,
középkorú fajta,
mit kérdezzen, nem is
gondolkodik rajta,
csak rávágja legott:
finom házi kosztot
lehet-e kapni ott?

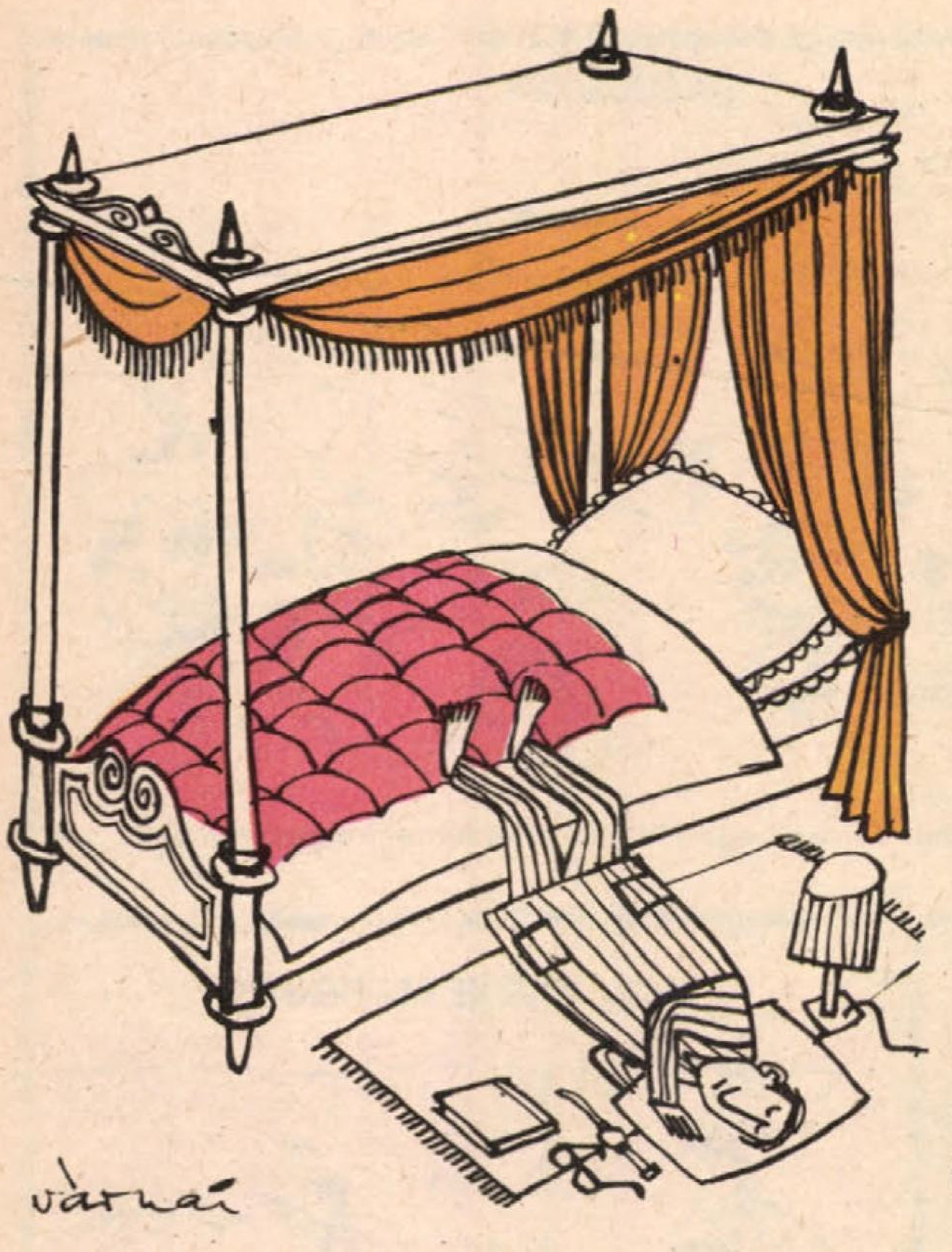
Korelnök harmadik
iziben rátromfolt:
ugyan, vajon milyen
lehet ott — a komfort"

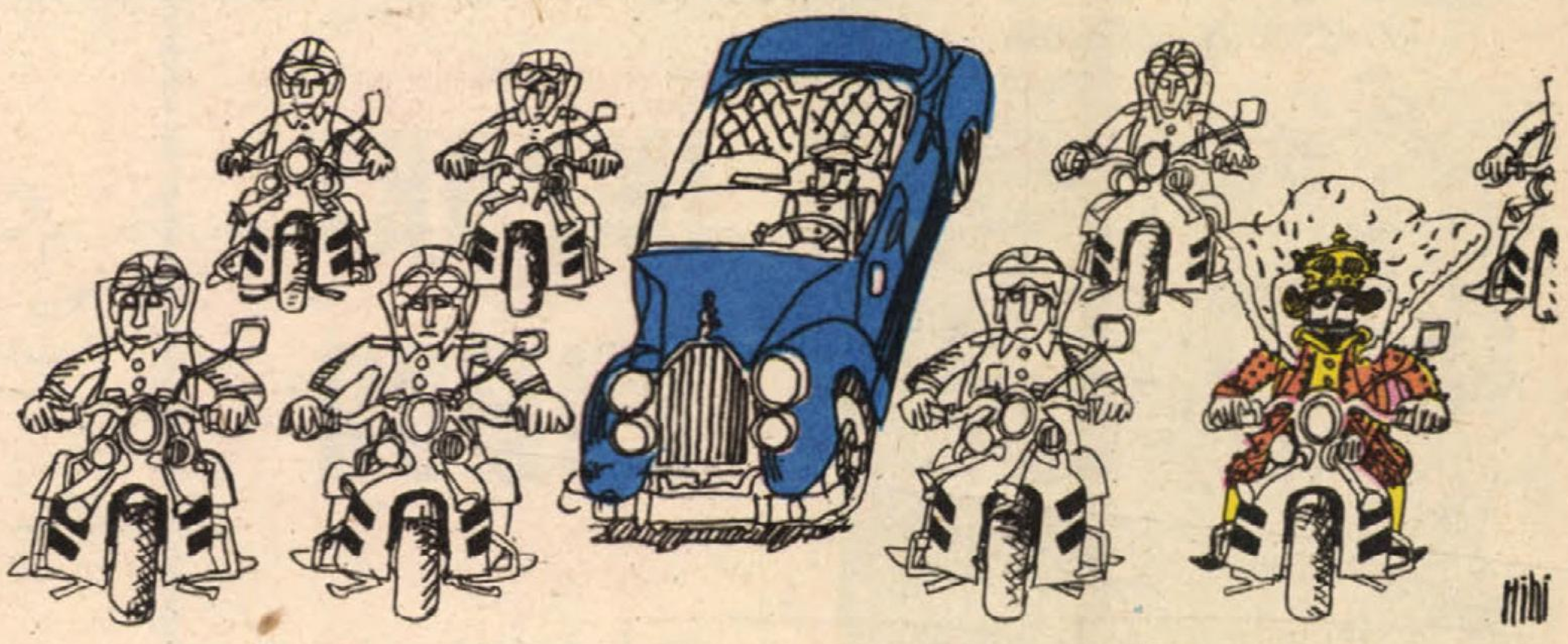

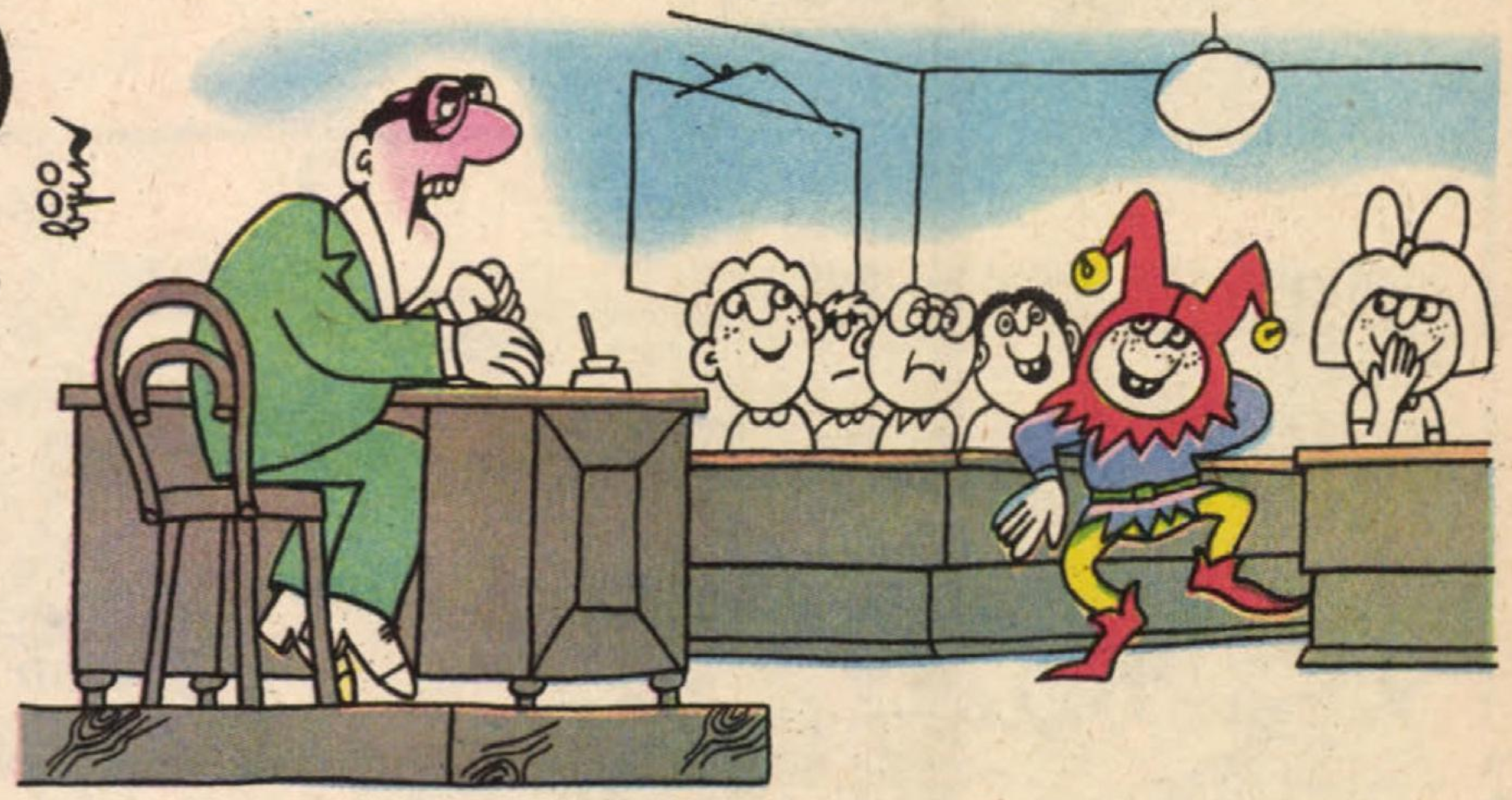
Rozslay György

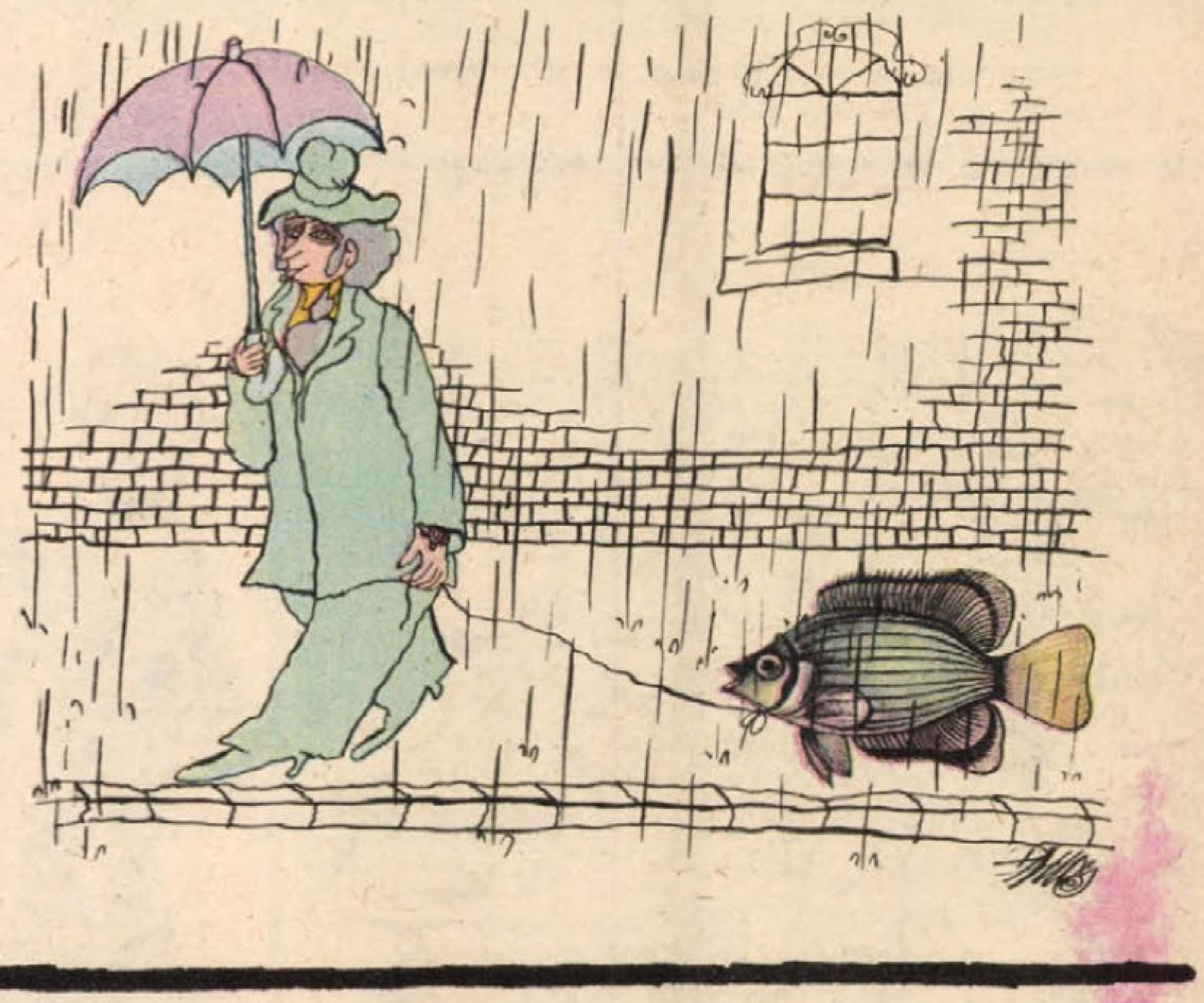
KÜLÖNC

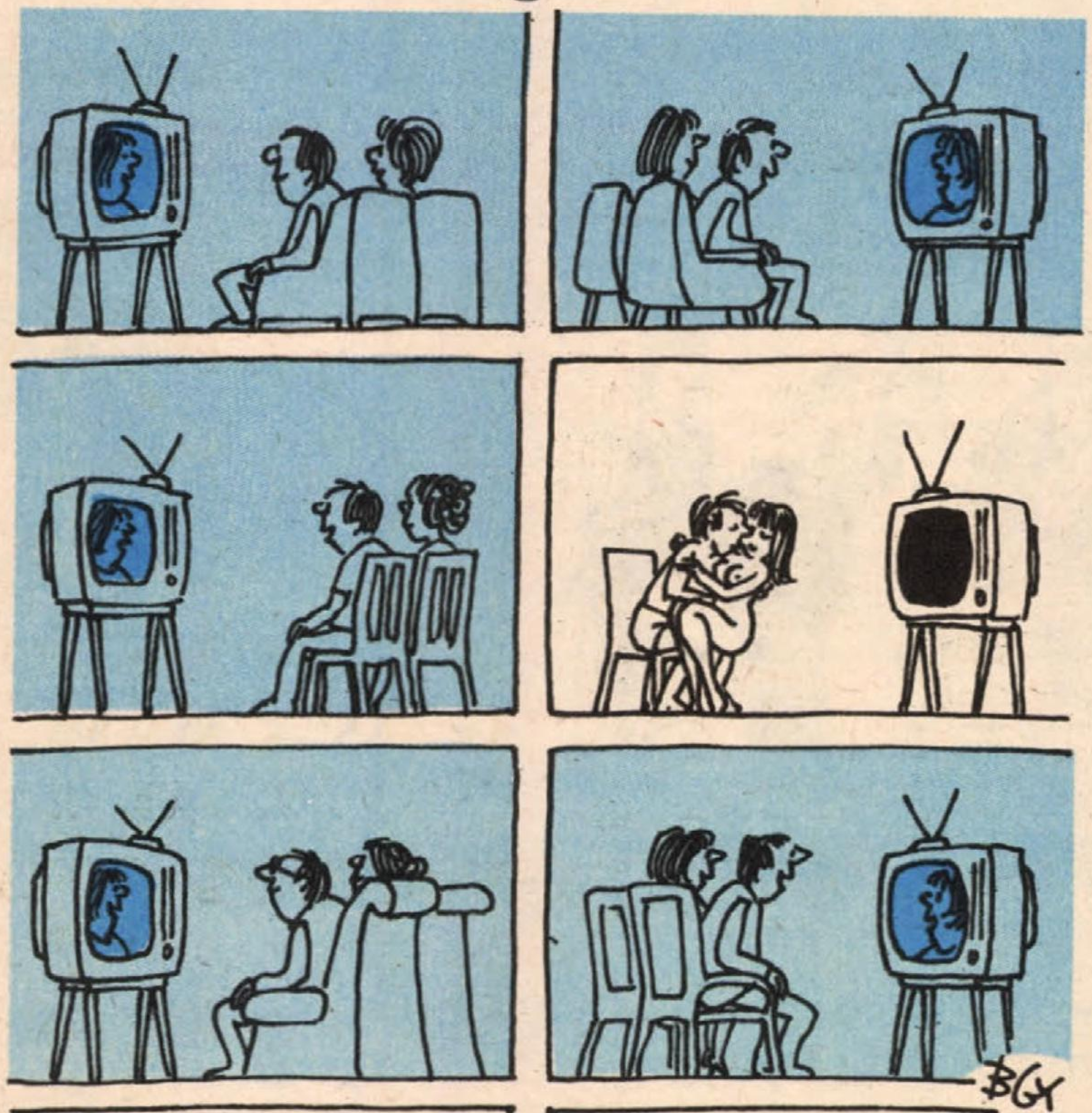
Várnai
Hegedüs
Balázs-piri
Brenner
Dallos
Fülöp
Sajdik

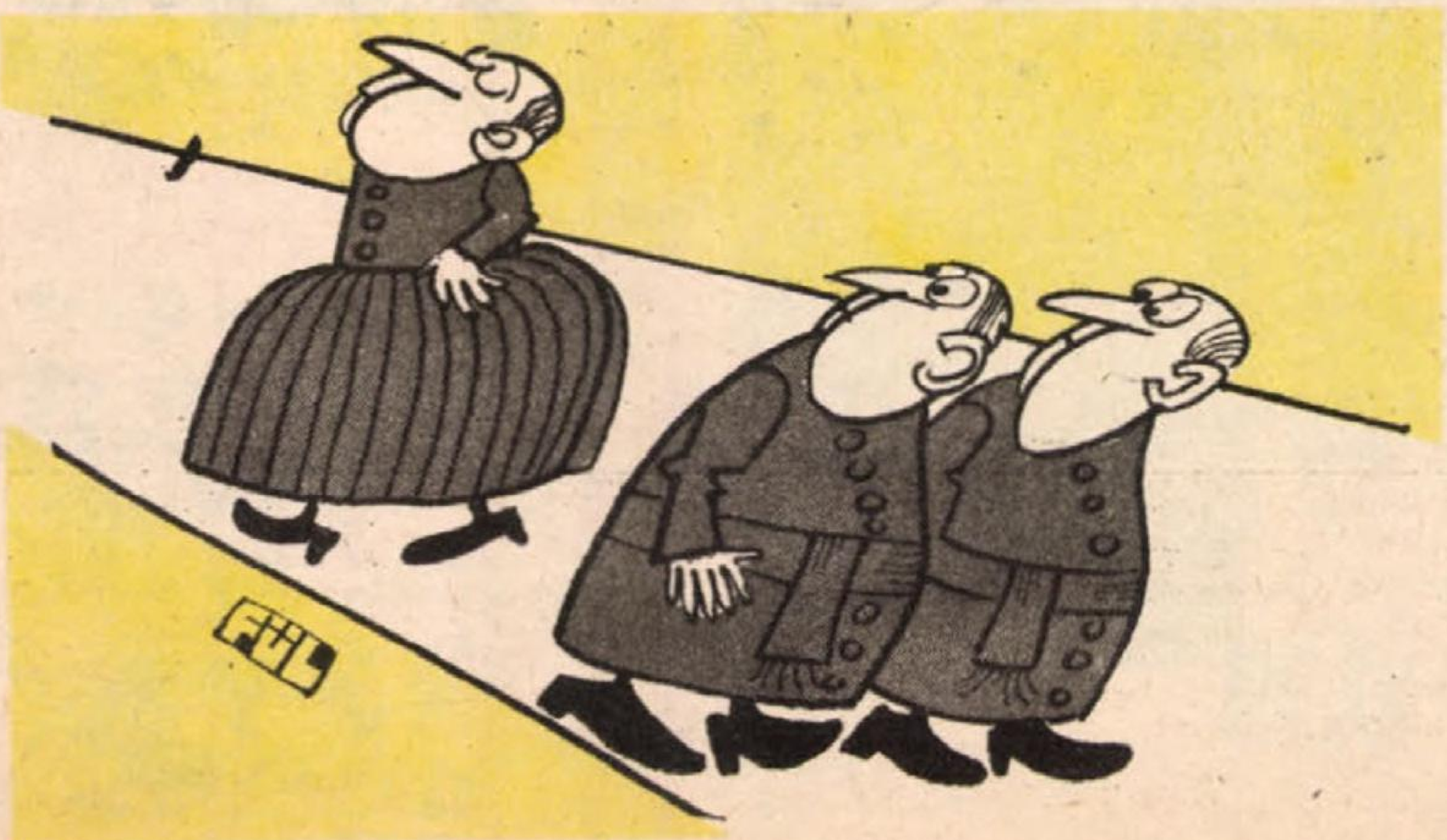

IMPORT HUMOR

(Rajzok szovjet, angol, német és francia lapokból)

AZ ASSZONY BOSSZÚJA

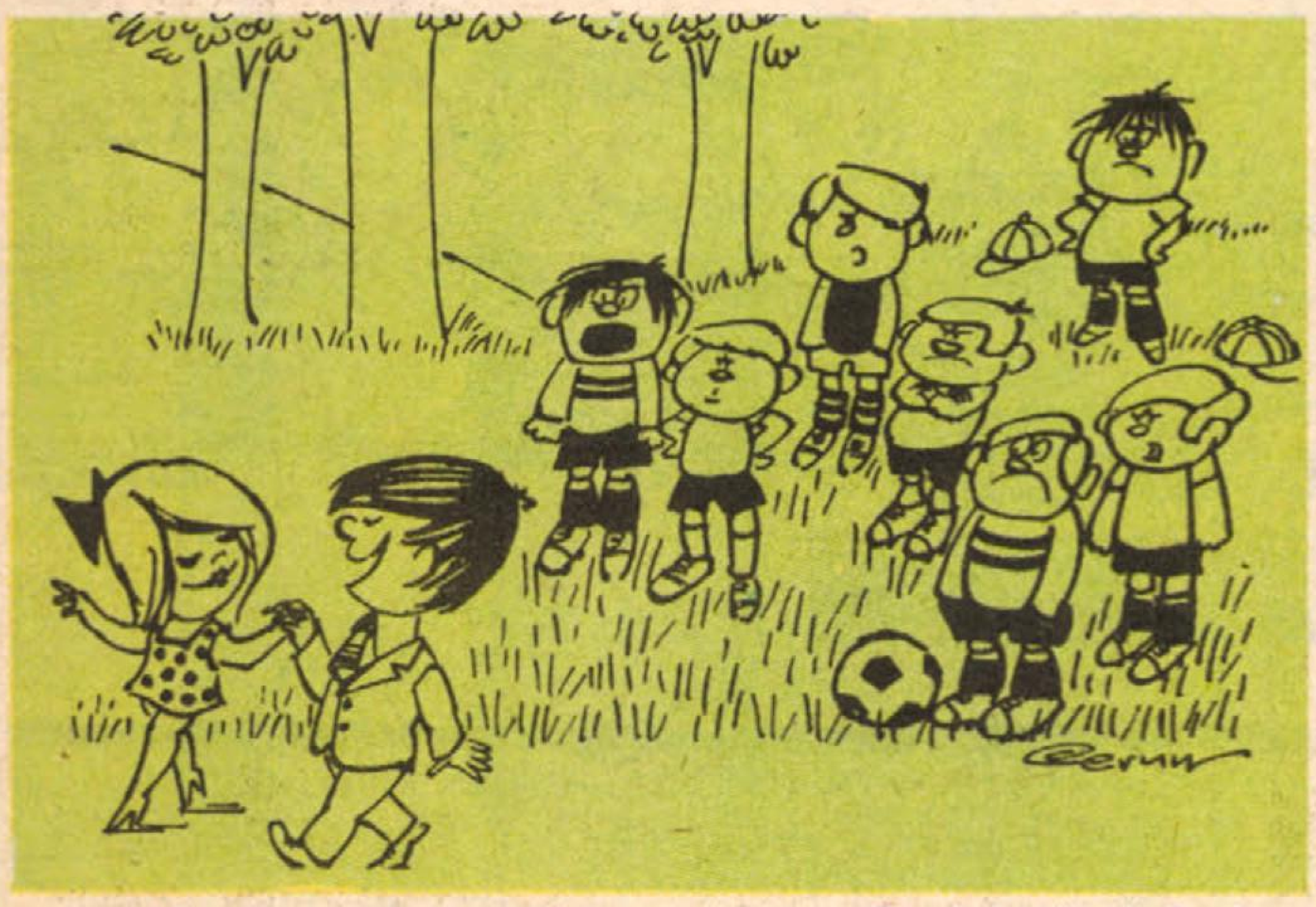

TÚLBUZGÓSÁG

– Fiacskám, én csak egy fél liter tejet kértem a pudinghoz!

A GRUNDON

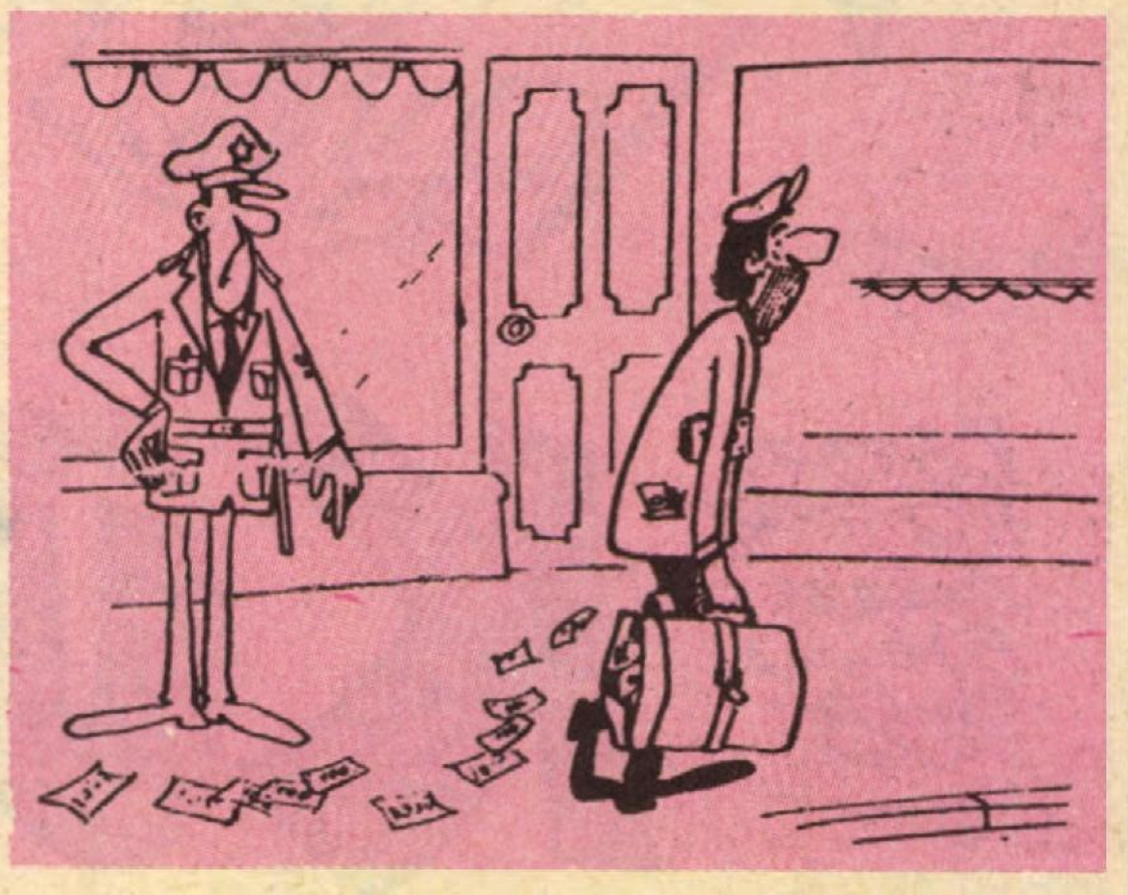
– Majdnem olyan gólképes, mint a Gerd Müller! Csak hát ezek az átkozott nők...

IRIGYKEDES

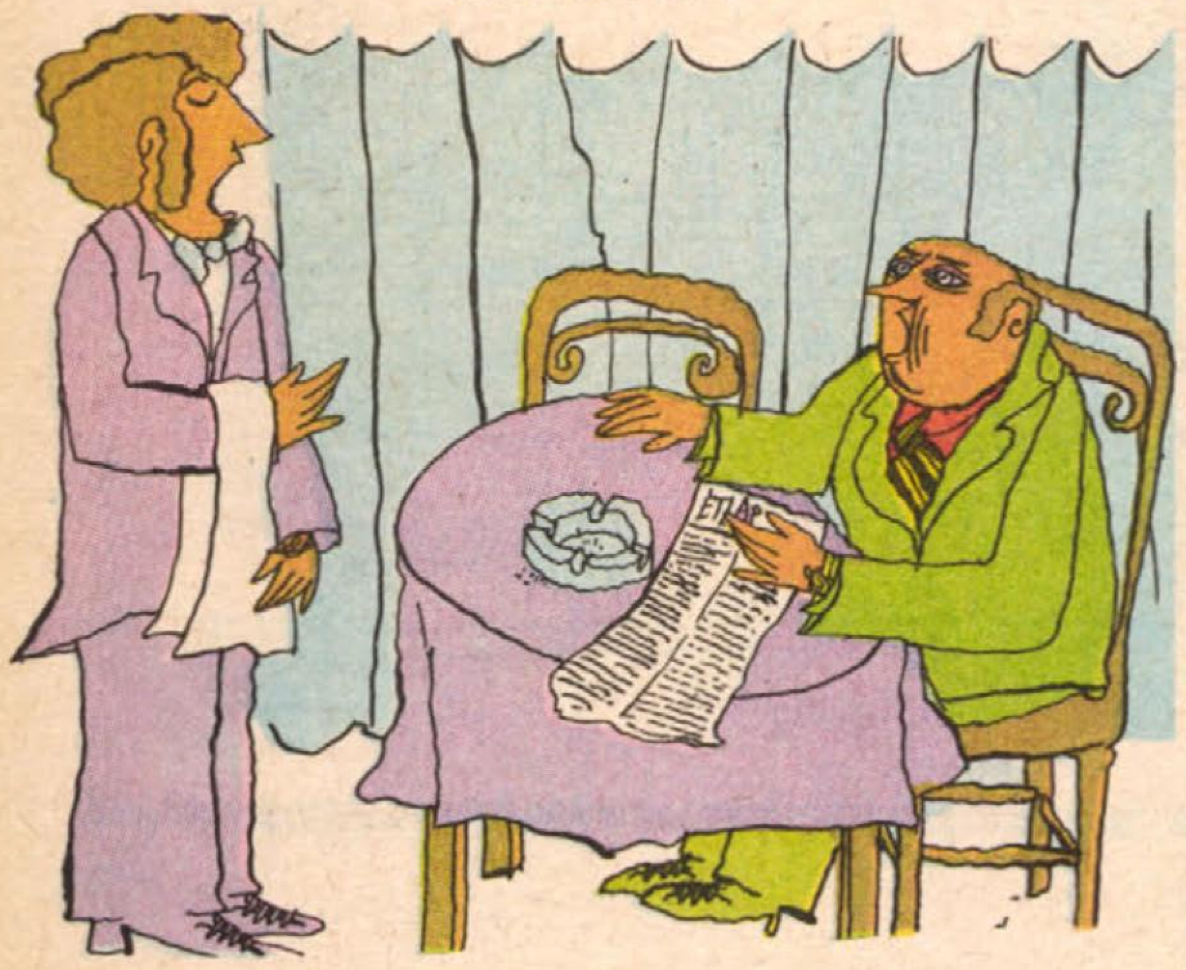
– Te mázlista! Hol vetted ezt a gyönyörű nyakkendőt?

REND A LELKE MINDENNEK

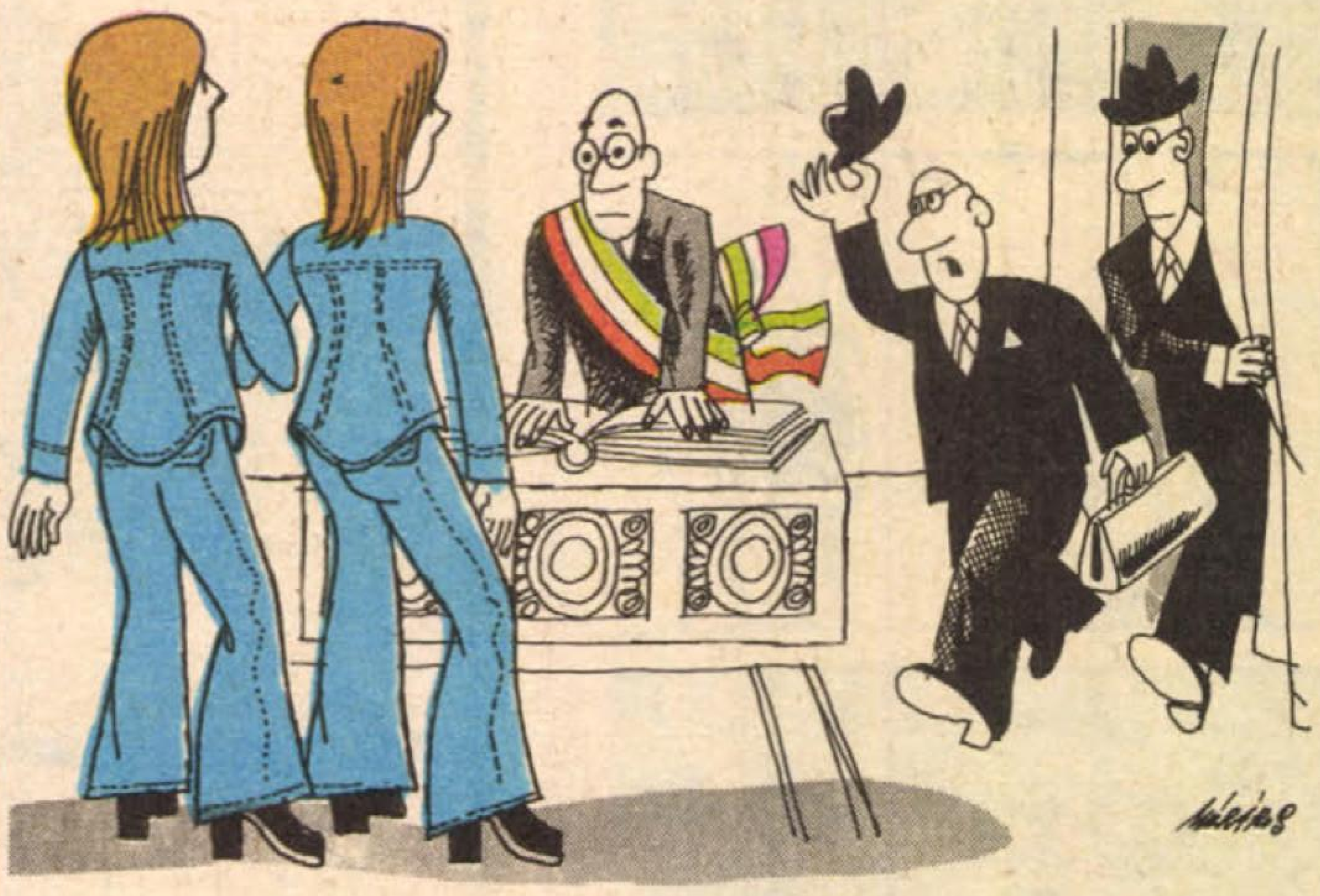
– Miért szórja el a vacak dollárjait? Nem tudja, hogy tisztasági hónap van?!

KISZOLGÁLÁS

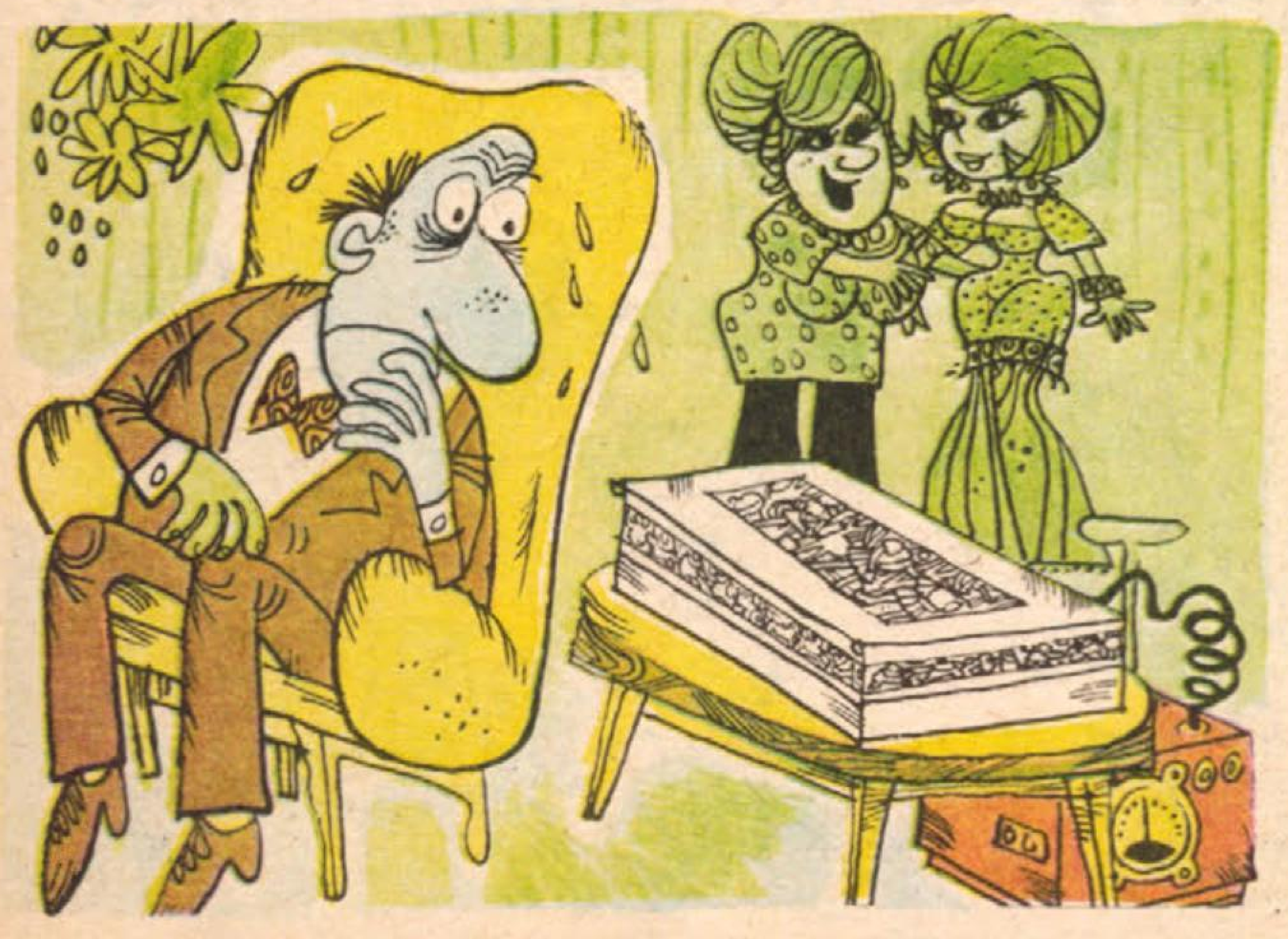
– A panaszkönyvet kérem.
– Azt az italos hozza...

MODERN ESKÜVŐ

– Jó napot, szexvizsgálat!

BARKÁCSOLÓ ASSZONYKA

– Sikerült leszoktatni a dohányzásról. Ha kinyitja a cigarettás dobozt, robban!...

BEUTALÓ UTÓSZEZONBAN

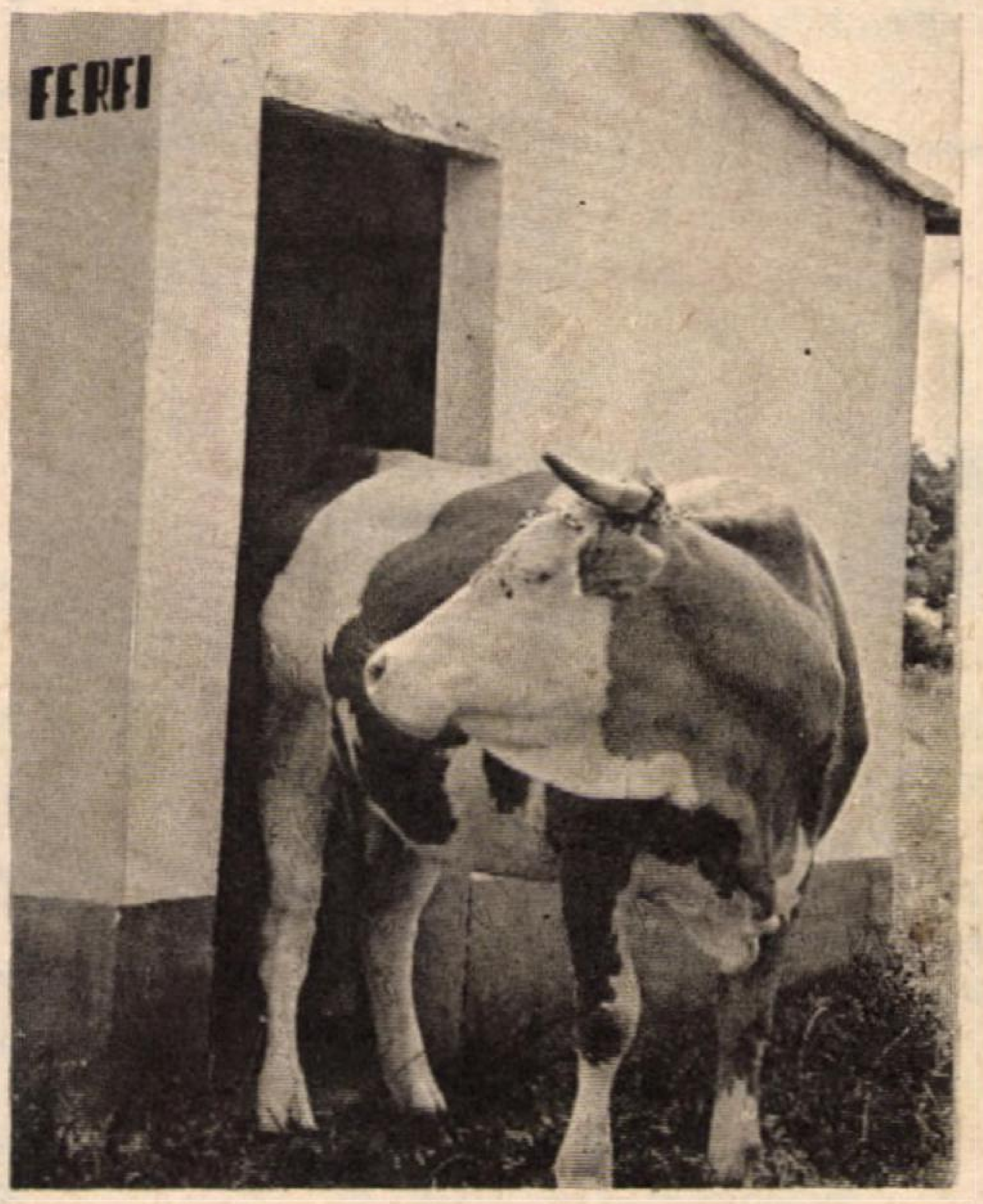

TÜCSÖK és BOGÁR

A plakátragasztó kaján ötlete? Nem értünk egyet!

(Budapesten, a Kossuth Lajos utcában fotózta Győri Lajos)

Oppardon!

(Kristóf László felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Nagy és szép termékválasztékkal szerepel az őszi BNV-n a Férfi Fehérneműgyár

Derék dolog. A Férfi Fehérneműgyár, íme, női színesneműeket is gyárt.

(Az Újítók Lapjából ollózta Boros Lajos; ceglédi olvasónk)

Ezek szerint a veszélyes övezetben tartózkodni biztonságos?

(A Fogaskerekűnél fényképezte Schütz Ernő)

Divat lett a rég-megesett, híres bűn és rém-eset,
több kötetben, folytatásban, tévén látsz sok rémeset:
Arsène Lupin, Sherlock Holmes, Szvengáli és Drakula,
sosem éltek, sírba szálltak, hírük mégsem fakula.

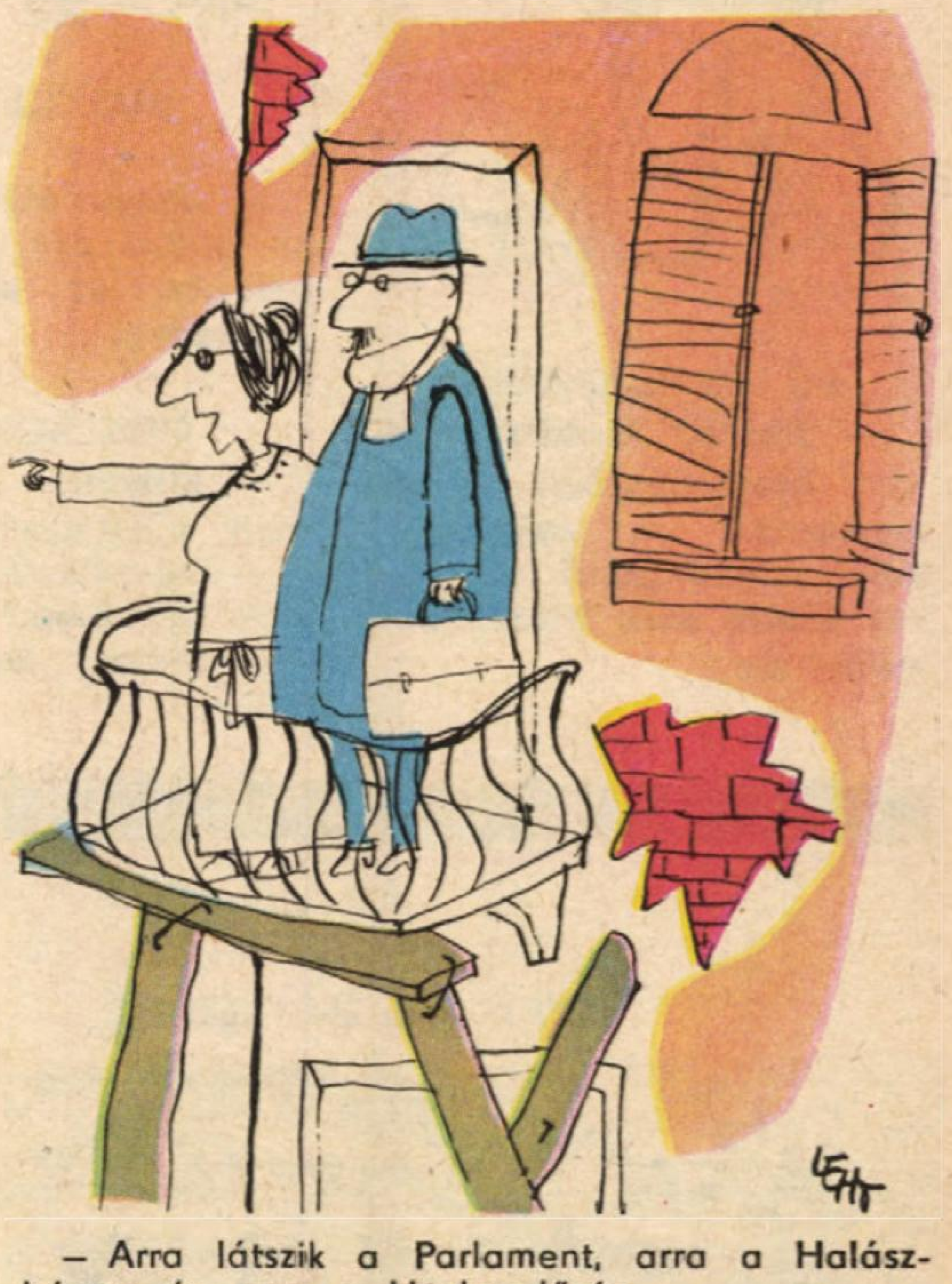
Aki túlsok krimit olvas: műveltsége kriminális,
nyilván ennek eredménye, hogy van nálunk krimikád is.
Hírhedt alak volt a férj, ki minden nőjét kádba ölte,
s örökösen újra nősült, hogy pénzüket örökölje.
Kád-tippjének örököse viszont néhány tervező lett,
s bár kezükben némikép már korszerűbb az ócska ötlet,
megmaradt a lényeg, és kik Óbudán kádba szállnak,
percek múlva már inyére válnának egy kannibálnak.
Távfűtéses radiátort rejtettek a kád falába,
Belzebub-licenc alapján fűt alád a kádbakályha . . .

Se szellőzés, sem elzáró, szabályozni sem lehet,
agyvérzéssel, hőgutával fenyeget e szerkezet,
ám kit egy ily fűtőkádban ér guta, vagy hőhalál,
a tettesre nem vagyona csak legvégső átka száll.

Péreli Gabriella

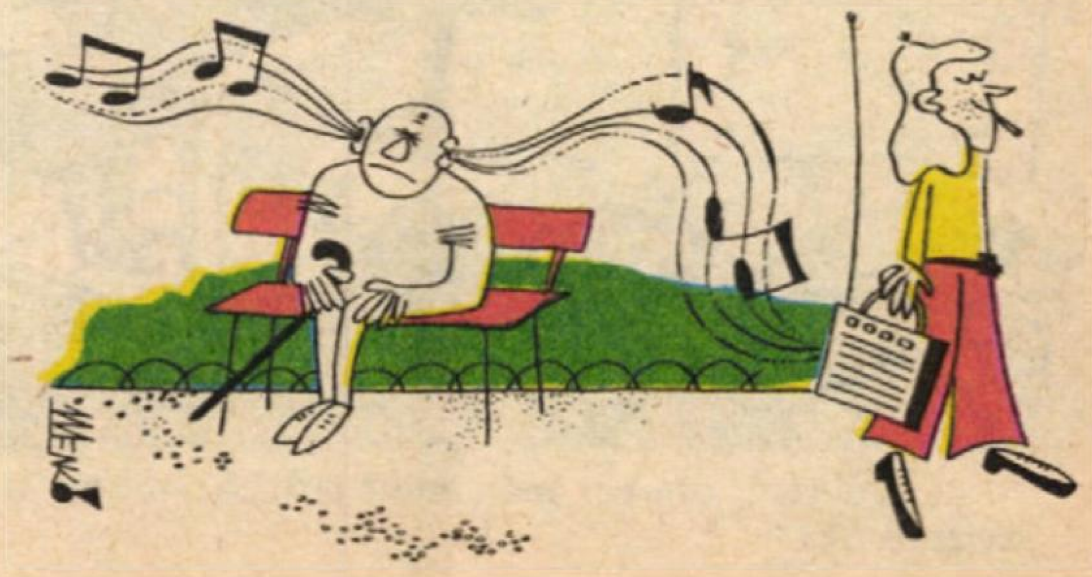

LAKÁSCSERE

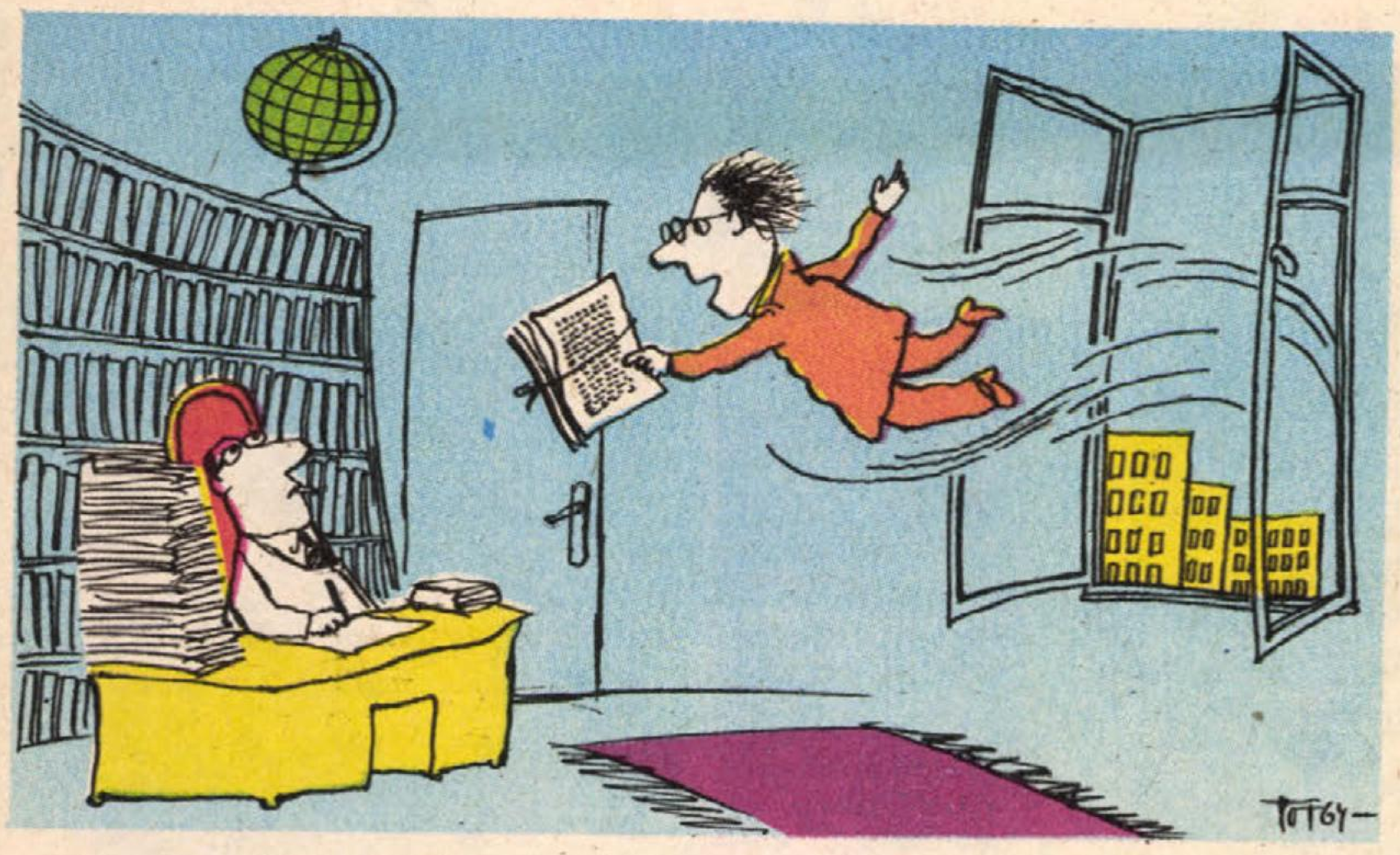

– Arra látszik a Parlament, arra a Halászbástya és arra a Házkezelőség . . .

KONKRÉT ZENE

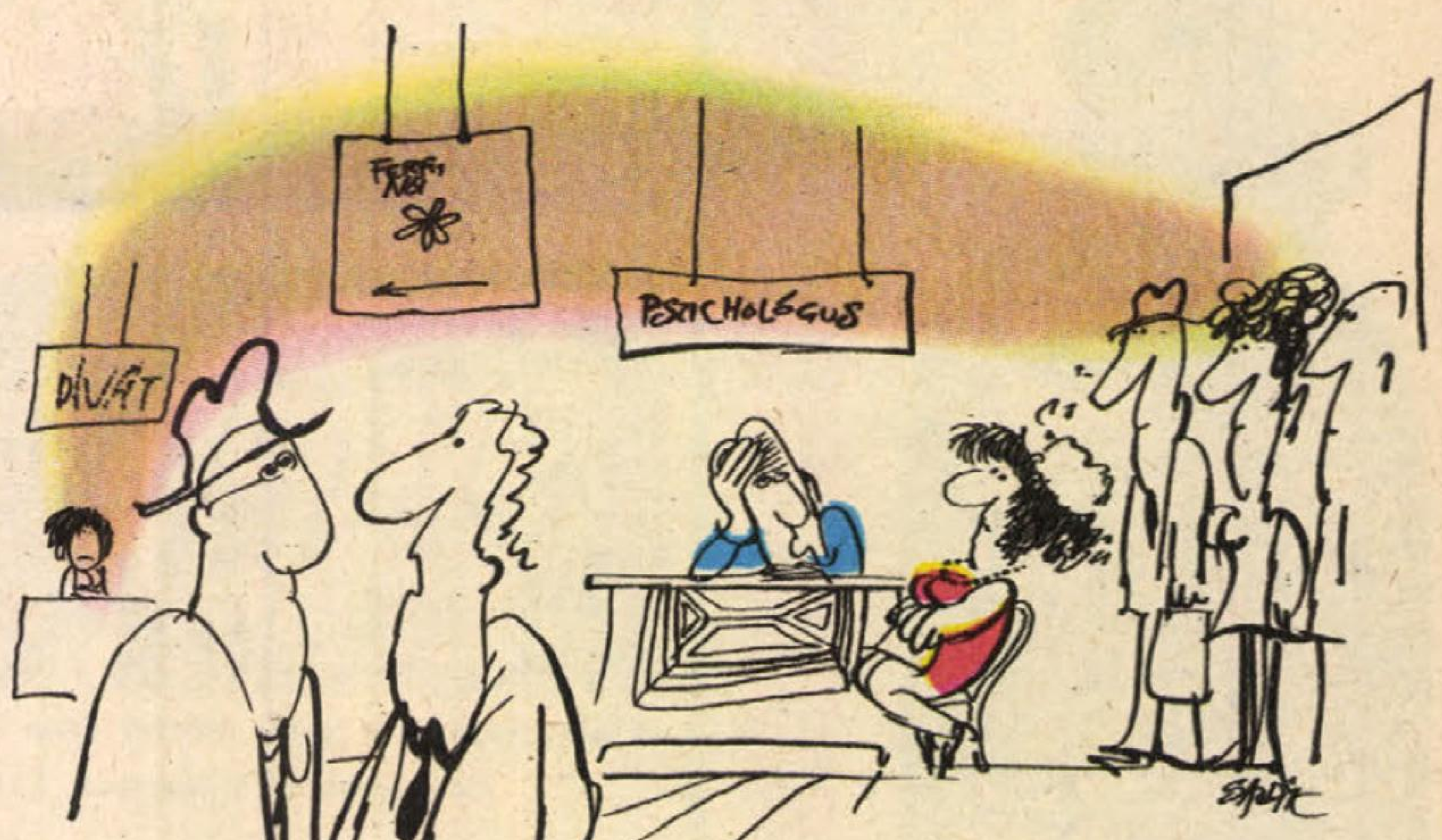

KÖNYVKIADÓBAN

– Lektor elvtárs, meghoztam az új sci-fi regényem kéziratát!

MINDENT A VEVŐÉRT!

– Sajnos, nagyon udvariatlanok az eladóink. Ezért előbb lelkileg felkészítjük a vásárlókat.

SZILÁNKOK

AUTÓBUSZON

— Kérem, nekem a menetidőt be kell tartanom! Ne tessék zavarni a vezetőt fel- és leszállással!

PANASZ

Egy költő panaszkodott nekem a napokban, hogy kevés vers jelenik meg a Hivatalos Közlönyben.

ILYEN IS VAN

— Én nem ihatok, mert az orvos eltiltotta, de a sofőrömnek adjon egy nagyfröccsöt.

FŐ AZ EGÉSZSÉG

— Tisztelt kartársak! A mi hivatalunkban megszüntettük az egészségre káros dohányzást. A bürokráciára csak később kerülhet sor.

RENDETLENSÉG

— Asszonyom, miért olyan rendetlen a lakása?

— Majd bolond leszek a saját otthonomat takarítani, amikor máshol ezért a munkáért jó pénzt kapok.

BÜSZKESÉG

— Otthon mindig enyém az utolsó szó, — mondta büszkén az egyedül élő agglegény.

ORSZÁGÚTON

— Milyen sebességgel megy a kocsija?

— Százhússzal.

— Óránként?

— Dehogy. Hetenként.

VISZONY

Z. viszonyai között a munkaviszony tart a legrövidebb ideig.

FÉRFISZEMMEL

— Egy ragaszkodó, hűséges kis feleséget szeretnék, aki nem csinál nagy problémát a nőügyeimből.

JAVASLAT

Törvényt kellene hozni a munkahelyi, hivatali légkörszennyezők ellen is.

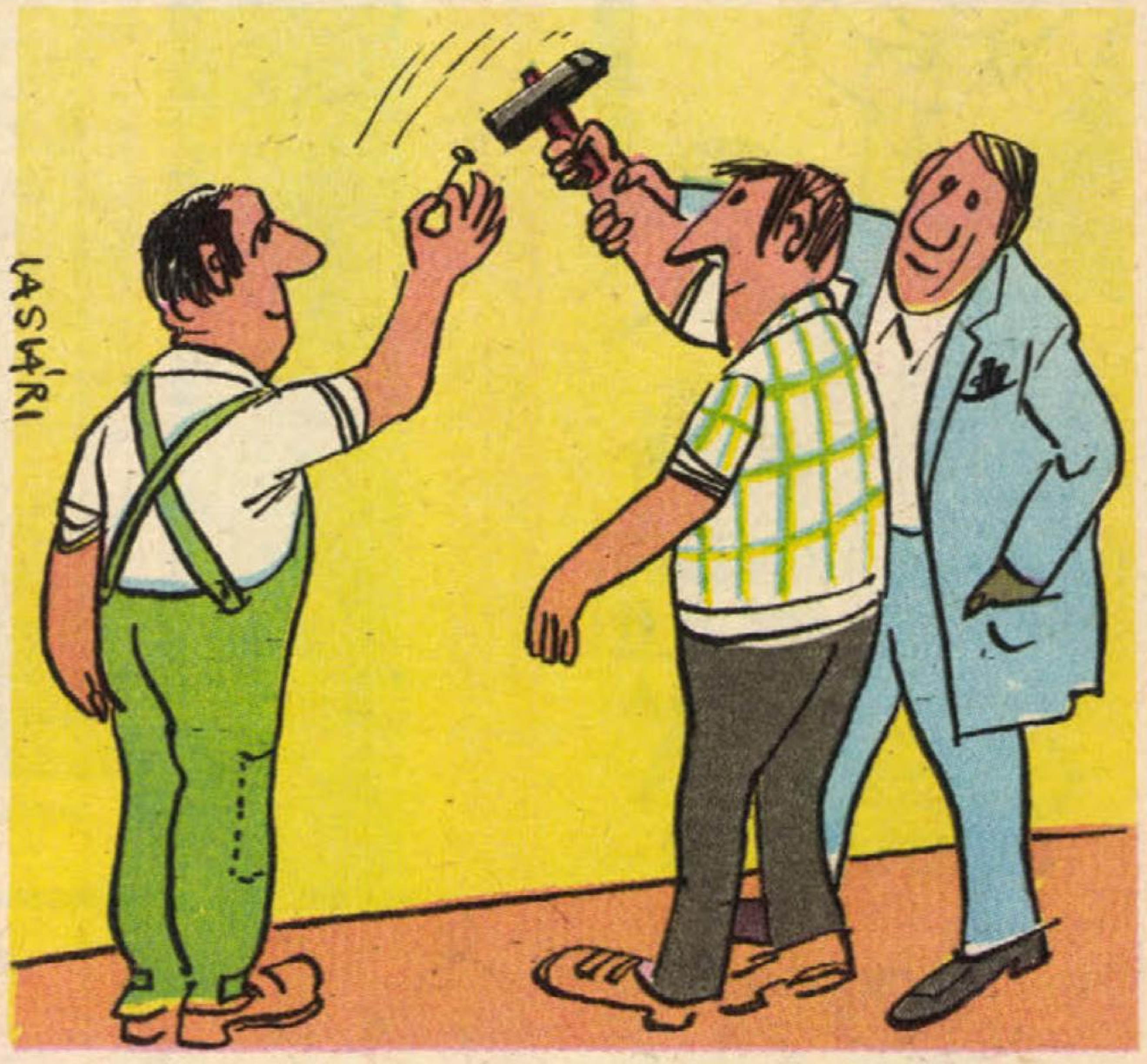

EGY ELFOGULT IGAZGATÓ

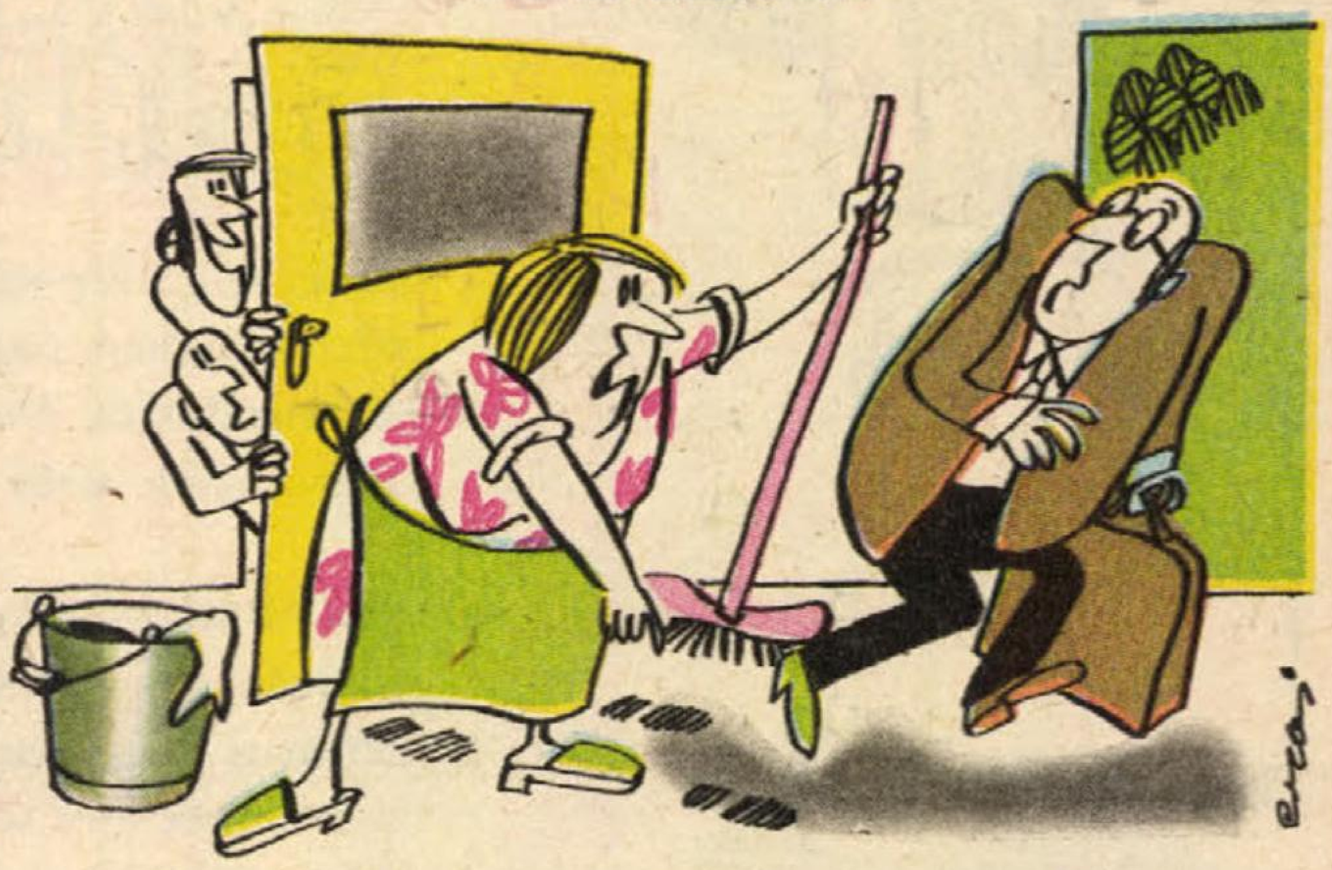
— A kartársak nyugodtan a szemembe mondhatnák, ha volnának hibáim. De szerencsére nincsenek!

Galambos Szilveszter

ROSSZUL ÉRTELMEZETT KOOPERÁCIÓ

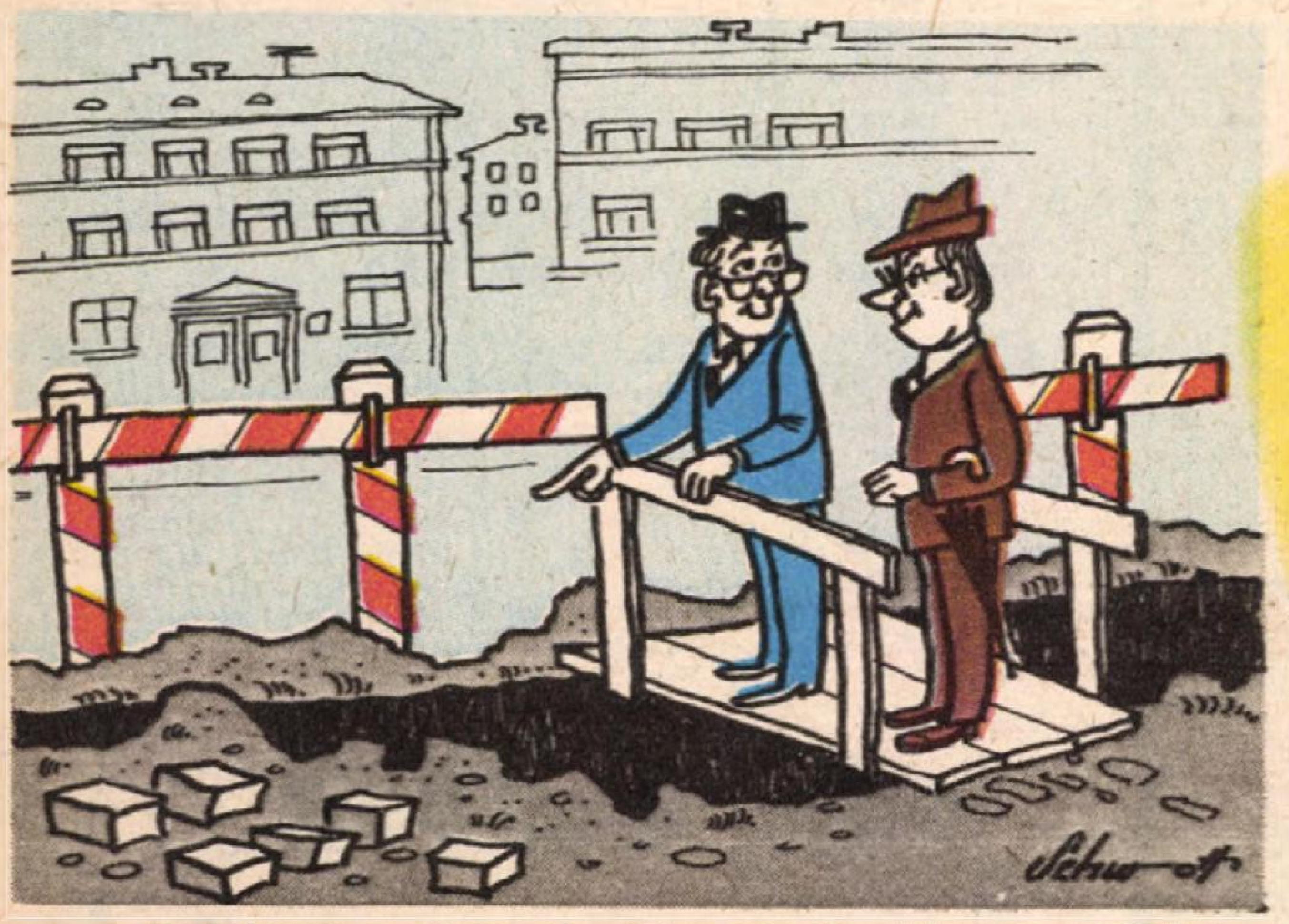

MUNKAERŐHIÁNY

– Odanézz! Milyen murisan ugráltatja a főnökét.

IFJÚ KORRA EMLÉKEZNEK

– Emlékszel, amikor még mint srácok, ebben a gödörben játszottunk?

ÉDES A NYUGALOM

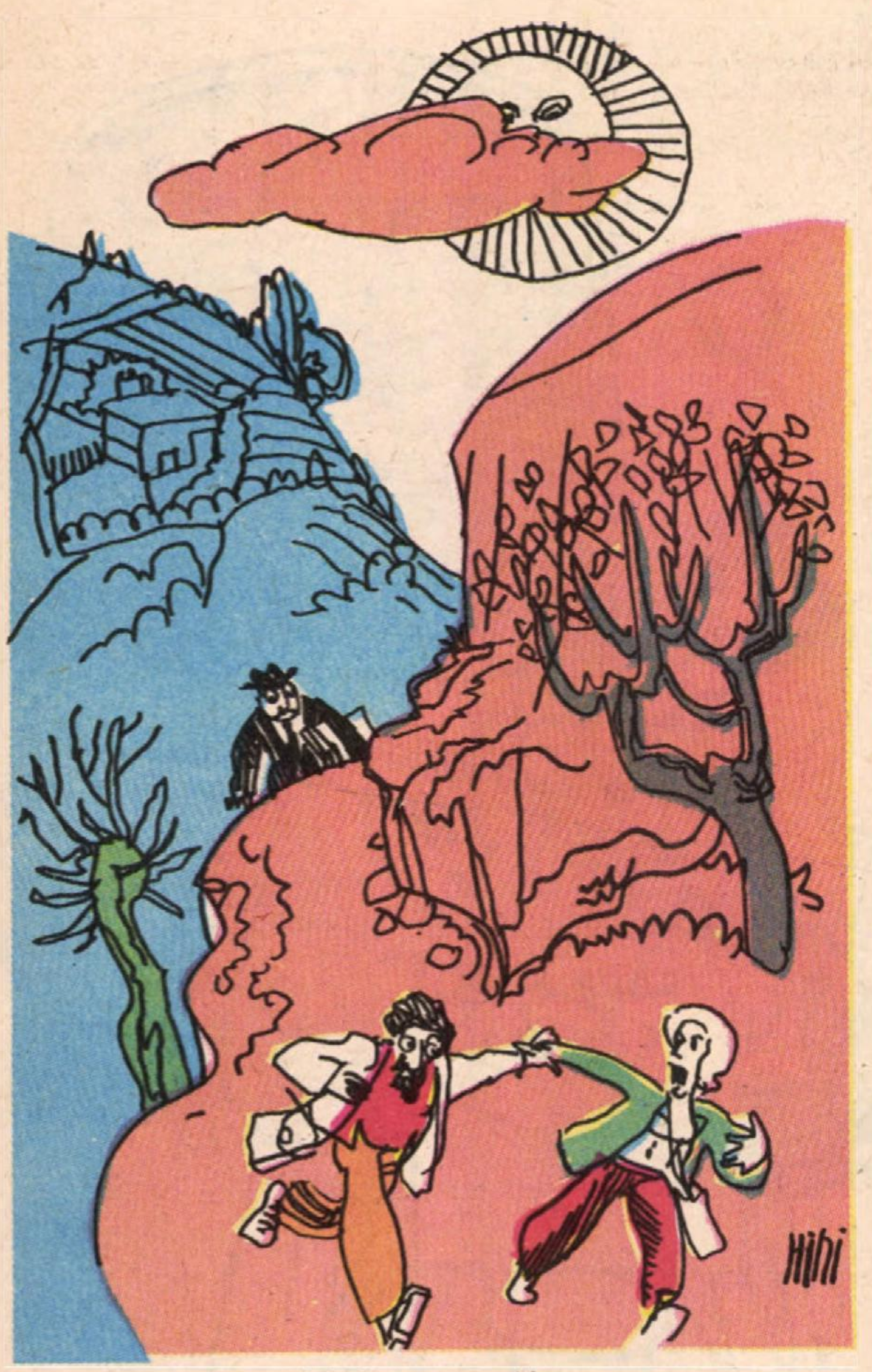

– Isten őrizz! Be ne jelentsd, hogy rossz a telefon!

NÉZŐPONT

NINCS MENEKVÉS

– Gyere, fussunk! A nyomunkban van egy szabadidő-kutató...

BECSAPTÁK AZ ASSZONYT

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

HIPNOTIZŐRÖK, EGYMÁSKÖZT

Lana Turner, az ötvenes évek amerikai filmgyártásának egyik szexbombája többször is férjhez ment. Egyik férje egy Michael Dante nevű hipnotizőr volt. A művésznőt most tanúként hallgatták ki egy különös bűnügyben. Mr. Dante ugyanis bíróság előtt áll az arizonai Tucson városában. A vád az, hogy bérgyilkost fogadott; így akarta eltétetni láb alól az Arizona államban tevékenykedő másik rivális hipnotizőrt, Ernest Dull „doktort". A gyilkossági kísérlet a bíróság előtt fekvő ügyiratok szerint azért nem sikerült, mert a kiszemelt áldozat hipnotizálta a bérgyilkost. Lana Turnernek a bíróság előtt hajdani férje jelleméről és magatartásáról kellett vallania. A művésznő a Los Angeles Times tudósítása szerint egyebek között a következőket mondotta: „Annakidején azért mentem feleségül Michaelhez, mert valóban óriási hatással volt rám. Abból, amit az ügyről tudok, csak egy következtetést vonhatok le: Ernest Dullhoz kellett volna feleségül mennem".

MŰÉRTŐK

Betörők hatoltak be a tavaly elhunyt világhírű festőművész, Pablo Picasso délfranciaországi kastélyába. A kastély termei roskadásig tele vannak felbecsülhetetlen értékű Picasso festményekkel, amelyek egy részét még nem ismeri a világ. A Picasso kastélyból a betörők két televíziós készüléket, egy sztereo lemezjátszót és egy magnetofont vittek el. A nizzai rendőrkapitányság jelentéséhez a helyi lap, a Nice-Matin a következő kommentárt fűzte: „Örülhetünk, hogy a francia betörők nem mutattak megértést Picasso művészete iránt".

A „KIRÁLYLÁNY" CSEKKJEI

Egy ausztráliai háziasszony, név szerint Patricia Mary Stoll a minap vádlottként állt Melbourne városának egyik bírósága előtt. Azzal vádolták, hogy 163 dollár értékű ruhát vásárolt és ezekért hamis csekkel fizetett. A bíróság legnagyobb megdöbbenésére a vádlott tárgyalás közben okmányokat húzott elő. Ezek szerint Patricia Mary Stoll asszony VIII. Edward, a trónjáról Mrs. Simpson miatt lemondott (és később windsori herceg néven szerepelt) angol király lánya.

A tárgyalást nyomban felfüggesztették, Angliából írásszakértőt kértek, miután az okmányokon Stoll asszony szerint a windsori herceg kézírásával rótt megjegyzések is találhatók.

Addig is, amíg kiderül, hogy Mrs. Stoll a brit trón vér szerinti örököse-e, nem kell leülnie a hamis csekkek miatt rá váró körülbelül másfél éves börtönbüntetést.

SZUPERBUNDA

Franciaországban a másodosztályban játszó Rouen futballcsapat váratlan ajánlatot kapott a brazíliai Santostól, hogy 3000 dollárért hajlandók a francia vidéki városban barátságos mérkőzést játszani. Miután a Santos a legendás Pelé csapata és világhírű klub, a Rouen elnöke az ajánlatot elfogadta. A menedzser, aki a Santos nevében az ajánlatot tette, Roberto Gambassi néven mutatkozott be és fényképet is küldött a Santos csapatáról. Rouen városában — zuhogó esőben — tízezer ember ment ki a „Rouen—Santos" mérkőzésre. A hazaiak már az első percben gólt értek el, majd utána még kilencet és 10:0-as győzelemmel vonultak le a pályáról. A nézőközönségnek már a második Rouen-gól után gyanús kezdett lenni a dolog, Jean Peauger bíró azonban még akkor sem volt hajlandó lefújni a mérkőzést, amikor a zuhogó eső az egyik „brazil" játékos lábáról kezdte lemosni a barna festéket. A bíró csak utólag mondta meg, hogy játék közben az egyik „brazil" tökéletes franciasággal kérdezte meg tőle: hány perc van még hátra a mérkőzésből.

A mérkőzést követő díszvacsorát a Rouen elnöksége vérvörös arccal lefújta. Csak egyetlen vigasztalása lehetett: az, hogy a titokzatos Gambassi ezt a Santost már egy másik vidéki városban, Nancy-ban is eladta, ahol csapata ötezer dollár ellenében 14:2 arányban veszített.

INFLÁCIÓ

Az Egyesült Államokban a földművelésügyi minisztérium szóvivője hivatalosan közölte, hogy az egypennys rágógumi, amelyet automatákból lehet vásárolni, nem lesz drágább. Ennek egyik oka az, hogy a sokszázezer rágógumi automatát igen költséges lenne egypennysről más érmére átalakítani. Másrészt azonban — mint a minisztériumi szóvivő közölte — „az inflációra való tekintettel, lélektani okai is vannak" a döntésnek. Miután azonban a rágógumi előállítási ára az olajválság miatt megnőtt, mégiscsak tenni kell valamit. Így hát — szól a minisztériumi bölcsesség — a rágógumi-golyócska belsejében levő levegő több lesz, a levegőt körülvevő rágógumi réteg pedig vékonyabb.

A New York Times keserynés kommentárban foglalkozik a rágógumi üggyel, szólván: „Eddig azt hittük, hogy az infláció elveszi előlünk a levegőt; most örömmel halljuk, hogy még kapunk is".

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-41 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

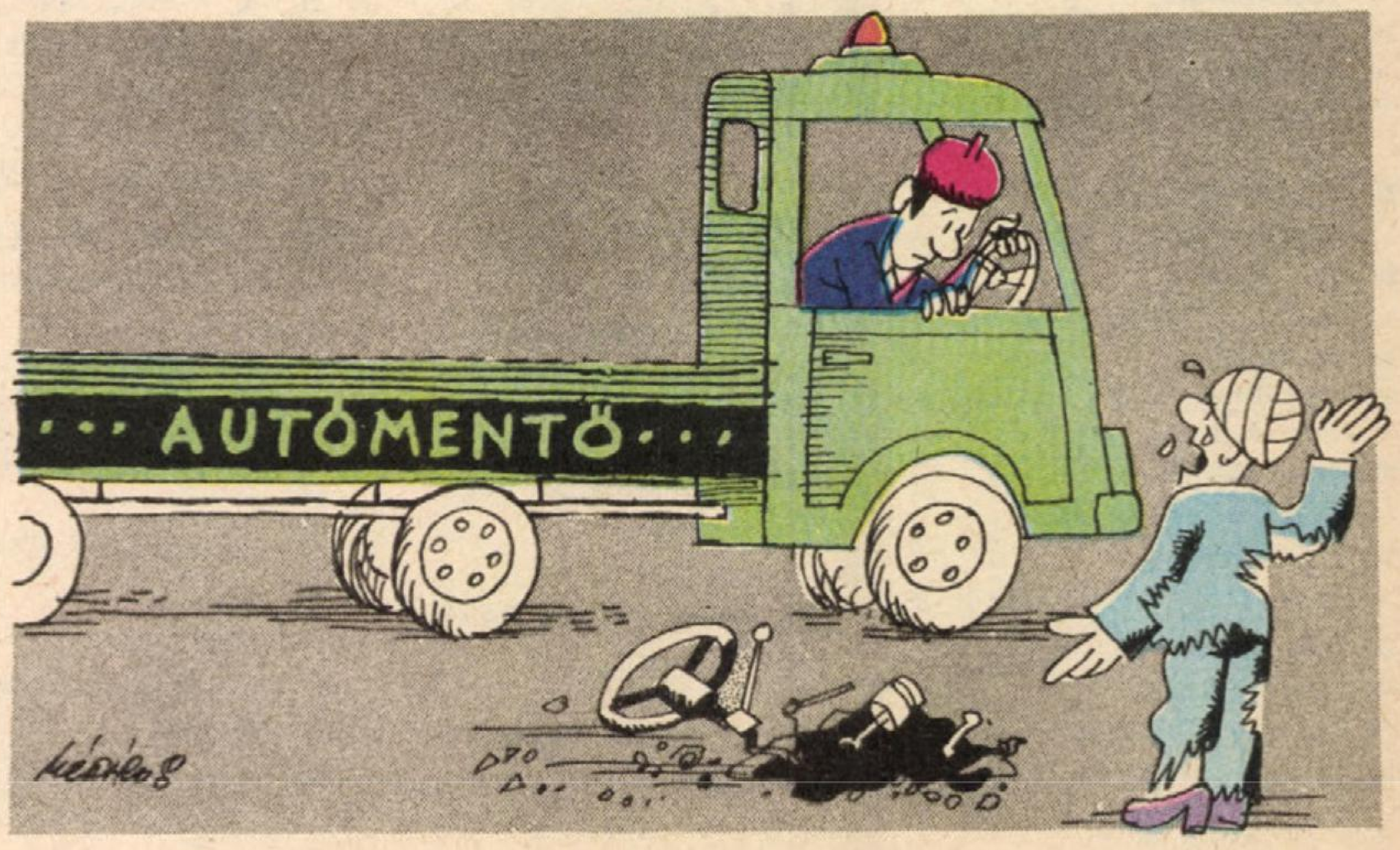
Férj és feleség visszaemlékezik a múltra.

— Ó, drágám, emlékszel még, mi volt, amikor megismerkedtünk? Akkor volt az a nagy árvíz!

— Bizony, drágám, az egy nagy szerencsétlenség volt!

VÉGTISZTESSÉG

– Ne haragudjon, uram, de csak ez maradt meg szegényékből!

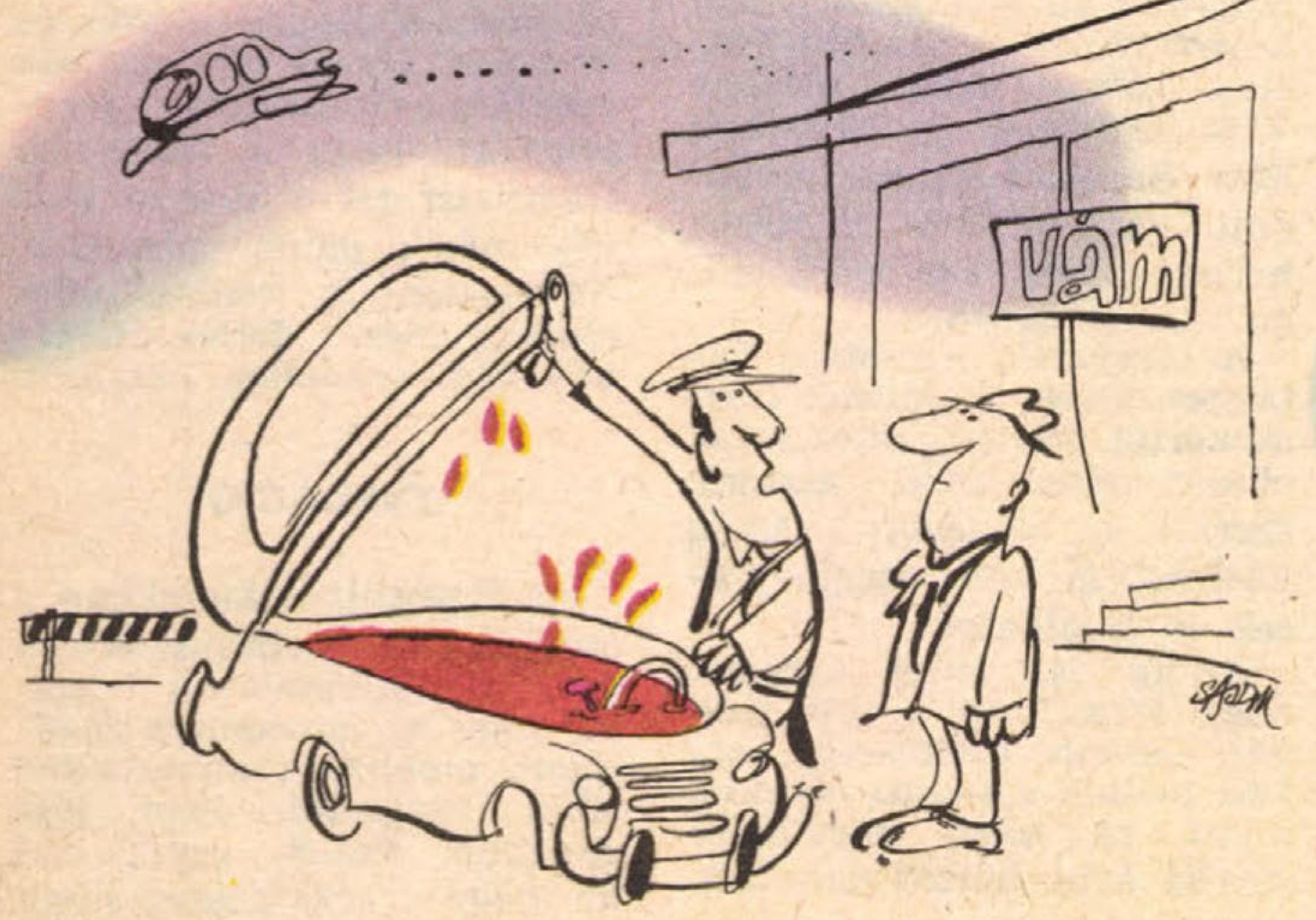
MAI HÁZASSÁG

ROMANTIKUS LÉLEK

– Szeretném, ha lenne valami emléktárgyam magától. Adja ide a takarékkönyvét!

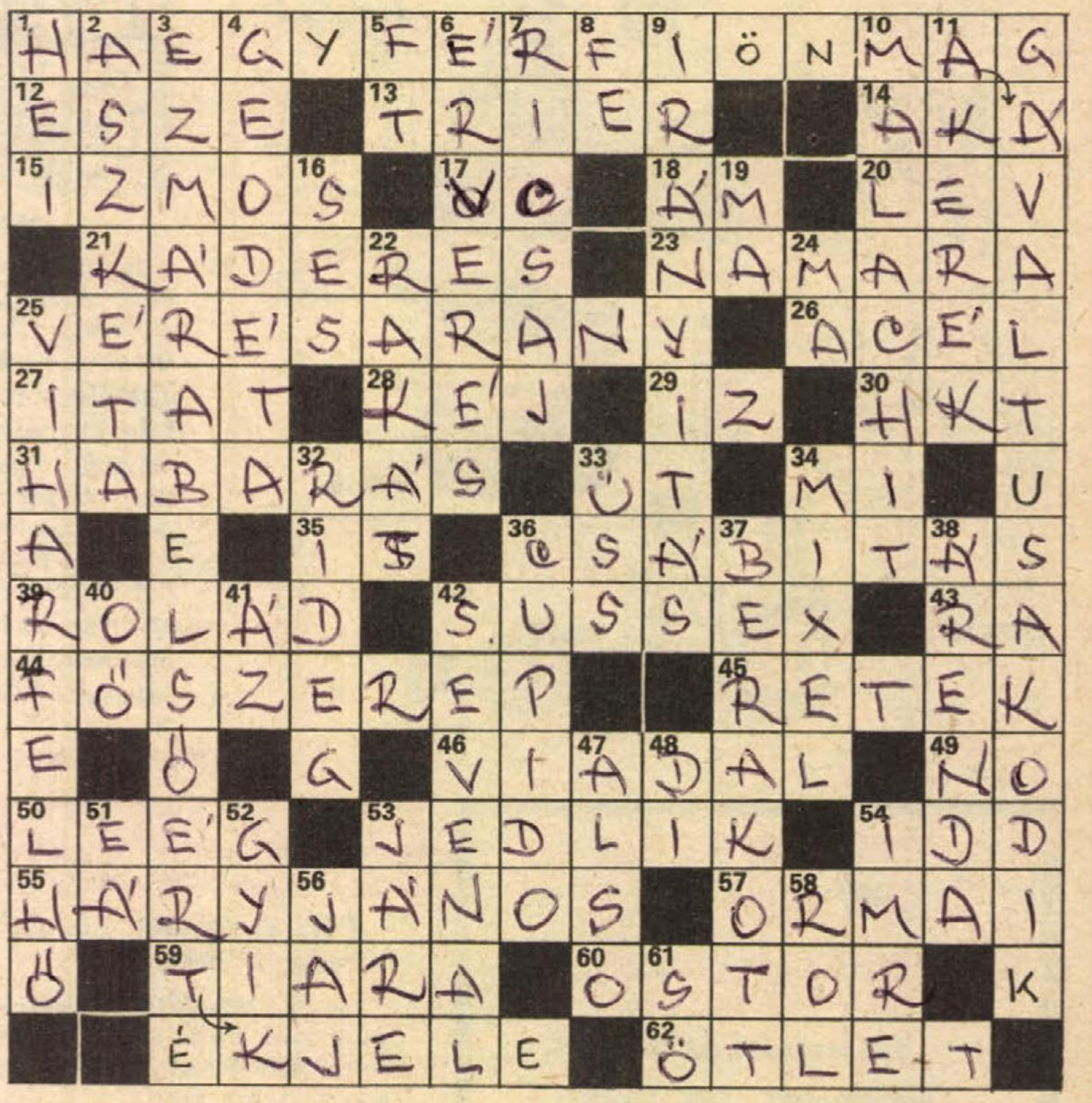

VÁMVIZSGÁLAT

– Kérem, ennyi konyakot nem szabad behozni az országba.

ROBERT BROWNING

aforizmáját keresztrejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 3. soraiba foglaltuk. Megfejtésül csak ezt kell beküldeni, legkésőbb október 14-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők jutalma háromszor száz forint.

VÍZSZINTES

12. Híres kuruc brigadéros
13. Marx szülővárosa
14. A. K. Á.
15. Erős, jól fejlett
17. Mellékhelyiség betűjele
18. Ellentétes kötőszó
20. . . endula
21. Személyzeti ügyekkel foglalkozik.
23. Volt amerikai hadügy-miniszter
25. Ady egyik verseskötetének címe
26. Vasötvözet
27. „Italt tukmál belé"
28. Gyönyör
29. Az étel jellemzője
30. H. K. T.
31. Tejfölben vagy vízben elkevert rántás
33. Nem simogat
34. Személyes névmás
35. Kötőszó
36. Don Juan művészete
39. Süteménytekercs
42. Angol grófság
43. Heyerdal hajója
44. Kezdő színészek álma
45. Konyhakerti növény
46. Sportszerű küzdelem
49. Angol tagadószó
50. Tűz pusztítja
53. . . . Ányos, magyar fizikus és feltaláló
54. Ürítsd ki poharad!
55. A nagyot-mondás halhatatlanja
57. A hegyeknek vannak
59. Pápai föveg
60. Állatok serkentője
62. Hirtelen támadt gondolat

FÜGGŐLEGES

1. H. E. I.
2. Önsanyargató személy
4. Földméréssel foglalkozik
5. F. T.
6. Csuklón méri az orvos
7. Nagy lárma
8. A vas jele
9. A munkahelyi vezető feladata
10. Féldrágakő
11. Kocsi fontos része névelővel
16. S. E. S.
19. A mostani nap
22. Egymásra rakott tárgyak halmaza
24. Mint függ. 19.
25. A zivatar előjele
32. Szívtelen, fagyos
33. Verekedésre biztató szó
34. Italt kever
36. A rómaiaknál a szerelem istene volt
37. Egy szoknya-fajta jelzője
38. Haszonbérlet (régies)
40. Egymás után következő magánhangzók
41. Á. Z.
42. Erős altató
47. Kártyafigura
48. 501 — római számmal
51. E. Á.
52. Kistermetű hüllő
53. Megy-e?
54. Férfinév
56. A fájdalom kiáltása
58. Helyrag
61. S. Ö.

KI A NŐ?

című rejtvényünk megfejtése:

„A nők fiatalemberek kedvesei, férfiak társai, aggok dajkái."

100—100 forintot nyertek:

Lőrinczi Lajos, 1026 Bp., Szilágyi E. fasor 25.

Narinszky Ilona, 9700 Szombathely. Zsiray L. u. 2/a.

Hende Violetta, 8000 Székesfehérvár. Eötvös u. 36.

A díjakat postán küldjük el.

```
anőkfiatalember
hétrét okapi le
 ler emide tök
 teofil va nyék
vetni ifi r ute
in  ainu seřked
aggokdajkái llv
serital unn e e
zri áh orth vas
 szerologia ede
 zeus  patras i
les ais n dr s
um ninon itália
m bu csend néma
potroh pletyka
```